

סופהווע

כ"ד באב תשמ"ו, 29.8.1986



חקירה מיוחדת
המכונים שלך דולקת
והמשפחה שותפת

לגוף שלך מגיע תנובה



אלור היי
מגישות מעט כרשר



הנובה מחדשת ללא חרף את גבורת מוצרי המעדני החלב שאת אוהבת, החשובים כל כך לגוף שלך.

טבעגורט - יוגורט עם ריחל סבספר, המועד לעונת הרעש קלור וטובה כל וזום.

גוריות - גבינה לבנה רכה, לבידוק ב-5%, 9% שומן, או כחשה.

דליקט - עו - יוגורט אמיתי מרחב עדים סחור, לאגני חשנים.

יוגורט חבלקו - יוגורט אמיתי מרחב כבשים.

לשקל - גבינת לקוז מרחב צאן - המענין המצויץ העלוי.

כאריזה ביותית, טעים, אומנו, ומוכן למגשת.

לגוף שלך מגיע תנובה.

תנובה

פאני מ' אלמל

טעינו לחזור הביתה

לפתוח קונפיטורה של 778, למרוח אותה על פרוסת לחם טרי...
 כמו לחזור הביתה למטבח של אמא. ב-778 בית יצחק עושים כבר
 שנים קונפיטורות ביתיות, עשירות במבחר נהדר של פירות אמיתיים:
 חות שדה, משמש, אפרסקים, שיזפים, חבושים, תאנים, פטל,
 ועכשיו גם מבחר קונפיטורות מפירות
 אירופיים: אוכמניות, דובדבנים, ותות יער
 וכולן ללא חומר משמר.



778
בית יצחק

הגרלה מגן דוד אדום 86 נפתחה

והפעם כרטיסים חדש ומיוחד



- ★ 21 מכוניות
- ★ 9 תעודות חסכון
- עייס 3,000 שייח כ"א
- ★ 18 מקררים
- ★ 24 מזגנים
- ★ 420 טלוויזיות
- ★ ועוד עשרות אלפי פרסים

ובכל זאת, הזכיה איננה העיקר אלא חסינות ותוגרמו: חסינות בקיום הפעילות החינוכית של מגן דוד אדום.
 אנו מאחלים הצלחה לכל מי שרוצה לזכות בפרס ולכל מי שרוצה לזכות בתרומה אישית למשימה העיקרית: הצלת חיי אדם!

כרטיסים בדוכני מגן דוד אדום ובתחנות הספורטאון

65,901 פרסים

מגן דוד אדום ☆ שלך ובשבילך

מגן דוד אדום

מיטאור דיסקונט

מידע
בנקאות ושיקונים
לאנשי עסקים
במהירות האור

עבור איש העסקים של מוקד שנת ה'80
מחזור, מטאור דיסקונט בל עברה
ראשון במעלה. הוא ממקד לו בלחיצת
כפתור, על השולחן במשרד או בבית
מיטון עומד של מידע בנקאי, כלכלי וכללי
ושרותי דואר אלקטרוני. והכל מעדכן,
מדינתי ובמיני ד.

מידע בנקאי
מידע נדרש על מצב חשבונות
והשקעות בנק דיסקונט, מידע על
שירותי הבנק: תוכנית חסכון והשקעה,
שירותים פיננסיים, שירותי יבית בחינם
ובכ"מ, אשראי, סדר חוקי, מידע
מהבנק לנ"ע בחל"אכ"ב שער קרנות
מממנות. שירותי תשלום של מ"ח ועד.

כסבאל אלה בידור, עם, מטאור דיסקונט
קל כל יומך לנהל את עסקיך.
שירות, מטאור דיסקונט מופעל
באמצעות, אלטו בל"מ - מערכות מידע
ותקשורות. מרכז מידע ושירות למנויים:
03-494444-03.



בנקאות
במהירות האור

» בנק דיסקונט
לוויין-מיטאור-חשוב-כסבאל-טלבנק

סוכפסו

י"ד באב תשמ"ו, 29.8.1986
1000 כל חובות שמורות ל-מערבי

עורך: צבי לבאי
עריכה: דינאלה בוקשטין
עיצוב ועריכה גרפית: יורם ואמן
גרמיקה: נטע מינשמן
מודעות: אורי רגן

קוראים יקרים,

יש הרגשות חנוכה בלב השיר, מתחת לאמה של משטרת במר"סבא - פרי התקירה
המיוחדת של אביבה מק ועמנואל רוזן - נשפט כמו בריחה לאימוצלת, תבורת נגבים
לעיתים מכאן המשוש, מועלת למי הומנות של מוסבים הרעבים לתלתי תילוף
המאין יבא, סביבה את המכוניות תנובות למבואות סירה, ולאחר מיוק תחלקים
המשיש משיימת את התנוות במדורה ענקית של השירים, עוד מעט, עם קצת מעוק, חובל
המקד טיול לחומין את ינאל תומרקין או את יעקב אבנ, ועם קצת קוסמטיקה אמנותית
מפך את בית דקדקנות הזה למסל סביבתי ענק.
קנות חנוכה הראשונים שהגיעו לראשונה לידה של אביבה, היו מהחיים בסחורות,
מחיי תחנולת ברי כדי לעלות על נתיב תנובות המדליות תאלה. עמנואל נויים למשימה
המיוחדת שנתנם מים מסבנות של בני-זוג שמבנותם נגובה, חלבו למוסבים באיחור, ונילו
למחשבים שחפור לאי-ב"בן סודי. מעטה התשאית היה יותר ענין של רושם והומניטיקה
מסור אור של מתחלת מלילית הנמלטת מעיני התוק. בבגדי המשולש חזו סיפור מלו ולא
חז, עם חרבה חרורה לאנורות גבורה של צעירי המקום הנרקמות בבתי-הקפה. צער אתר
על קל על תנוים, אספנו עדויות, אבל העוקץ נחלה דווקא כשהגיעו בסוף הדרך אל מספר
החג במשטרת במר"סבא.
קין המשטרת לא ירעש ולא נרתם. תסיפור היה מובד לו. גם תמונות של חשורים היו
נשיות. הוא סיפר שאפילו טמנו פה ושם סאריים, אבל הציפורים המקו מידירים. סתם תוסר
חל או שמת בטלותו התנוות השחוק של המשטרה, תחולת מפעם לפעם את רמין ידית
מחשור הצוית בכוח אדם, חור והועלה גם באן. אביבה ועמנואל שמעו לענות ות תחולדעית
קשועית אחרת, מחות מחמיאה. עם זאת, נילו במהלך התקירה שתחוק הוא אשר מוס
לשירות מירעה חרבה ברי לחמוק מאחריות ומפעילות נסדצת יותר. ססתבו שניית רב
אחת וכללה בקטניות התחורה של נגיבות רבוש. זה רק ענין של תשאלת ללא רשות.
שעמרה, שריון לא הרבירה את העביונים תשולחים יום בנטיבות של מ"ש, מה לא בי
המאין לעור מכת שתחמוק מולול בת בערך כמו תנששים תשואלים. "תית פנעית"
העמנה האומללת של אביבות מק ועמנואל רוזן בעת תקירת הפרשה, בשחלבו תחנה
את תחנה בנטיב חייסורים ושיתוור את תרמתקאותיו של חרבב הנגוב בלב השיר, היתה רק
תחולת והעמדת מים. אבל תחומפת תואת מאסללת באמת אנשים באיחור יותר מפעם ביום.
פח, ואלי אמילי היום, אתה הוא זה שיכול להיות האומלל תחור.
זה בורא ימשיך לקרות עד שיום אחד הקרבו יהיה חב"רנסת, שיועיק שמים וארץ
לא תשלוויה, כשיבוא למשטרה ויחלון על נגיבה, וחשור יבית בו בעומים משועמסות
לעקס ממ לא להשמוי, לא שור, לא גול, לא גיבה. סבונות וח לא סערבב סטריטאו או
של ערדרא, אותה אי אפשר לנווב. בעיני תחוק, מכונת שועלמת ממגיש התניה של הכית
א של תשול, זה סתם חפץ תסר"ערך שלכל היותר מישורו בעת נחג בו (ואלי ספרק את
היו ונושה מדורת מבל חיתור) ללא רשות הבעלים. באמת תוצפה.

עסקי רמי שיר, סגבו בעמ' 10-13.
מיראב קסטרו

צוחק מי שצוחק ראשון

יש לך משור במסים צדים יותר

תלכות מעשנים, או לא מעשנים?

לא ידע לך שאסור למבדי המשרד חדר לעסוק בחלטות

הייתה אצל רגש עליונות מובחן שנהפך לחשוד רצוני

- 6 חמש דקות
- ממשטרת במר"סבא
- מאת אביבה מק ועמנואל רוזן
- 10 עצרו את המחפכה,
- ויקי נוסעת לניו יורק
- מאת יעל פרמלמד
- 14 היה נכר
- מאת עירית שמגר
- 18 ועכשיו, גם הריהיית כידו
- מאת אבי רז
- 23 טיול סופשבוע:
- אל הכצינ, כזכרון-יעקב
- מאת נילי פרידלנדר
- 28 צופים בסך-פרנציסקו על המים
- מאת נמוס לבב
- 31 שיפורים
- מאת מאיר עזיאל
- 34 זאב לזאב כלל
- מאת אורית הראל
- 37 לאכול בחוק
- מאת מאיר
- 38 מלפל וקנמן, ציפורן וכמון
- מאת יחודית חנוך
- 42 חיים ואוהבים
- מאת המר אבידר
- 43 מטהאוז
- מאת יגאל לב
- 43 הדוסקופ
- 44 מעריב לפני 35 שנה
- בעריכת גבריאל שטרסמן



ארגון טיולי סופשבוע
מקרים "מעריב" בשיתוף חירות התירות
במדינת החלישות של החלודות
הצויות העולמית והקין הקימת לישראל,
פנתונים בחלוקת הארגון לשמירת רמי
הפזילים המתפרסמים במקום "סופשבוע",
הקוראים המעניינים מתבקשים לנסות
אך דרך בכתב אלי -
מקרים "מעריב" ת.ד. 20010 תל-אביב
מיקוד 61200, עמוד יעודי
הארגון יחלק חרם וישלח בודאי
הקוראים מתבקשים לא לבזבז אישית
למשרדי המעריב למשרת זו. פנול
בעל-פה לא תענינה.

**חקירה
מיוחדת**

**כנופיית גובי מכוניות,
שלקוחותיה הם בעלי
מוסכים הרעבים**

**לחלפים חנים-אין-כסף,
משותוללת בלב השרון
באין-מפריע. את הרכב
המפורק מעלים באש
בשדות טיבה.**

שאלו המעשרה אומר
שאין מה לעשות. אומר,
באמת לא עושה הרבה.

ד' ברחוק הידקו כחלאיב, באיור הצמני הסד
מלון "הילסון". לרוב המ אינם מסתובבים בגיט
ככחידע מתיאליב לכסר, ועמדתם שם מתבט
תחיבת מבשרי ורדיוסיים ואכזרים גוססים מתוך
גב.

חרוב חגוב עושה דרכי לשיה או לשיה חל
 ואו של הגג. אגב, כורים נוספים באזור, כג
 גמחה או קליטית, אינם משתתפים במשחק. לעומ
 ת מניעים ירוחים כי מרווח לילית נרא לשיה
 רחוק גם מכוון כפר עזון שליד קליטית
 מן אסדר לראות כי תושבי הכפר חזק מן
 מן שורות שורות. לשדה ירבה חרובים.

היציאת העבדים, ושלוחת עזר ללשונות
הנביתים למרכז הכפר. עוד הבבא מביא
דיוה הדיקור ודיושתו, מהבבא מביא
סמיה ונכרים בכריחה שנות על יצילות
סמיה ישראלי, תחת הסמיה מביא. וכל
הענין הזה הוא שיש להם בזה
בית המדרש שחוקים, של אחר בזה
בית המדרש. כשעת מקלה, כשאין
עם עזר אע"פ מקום, מותרים הנשים
תלילה במקום אחר, למשל בלילה
(המשך)

המסגרות של התורה...
התקן רצני הדבר יתור. התליה הגניבה מתחיל
המאנה שמשה, מרדכי, בל, בעל מוסר הנקט חלקי
חילוף לנגב של. אם בעל המוסר וקטן ברוביות
לדול של מורד פאטמה, וקבל המעבד דלת אחת
ותו לא. אם, למשל, של המוסר הדרושי, הגב
יחוד דרוב, אם המעבד של דג יצא ביתו.
לחיותה הם מוסרים בכמיה המעש, וא לא רק ש
גם מוסרים כרענה, פרימט, יפו, חילוף, תמים
דרווח תאכני. מנחיים מתוכנית, לא אחד והגב
שלו. ורובית המעבד

את קצה החוט של תקשורת חששונה מתחבולת.
השקטנו פנימיות אומללות, שגבגבה חלבונית
הפכיתנו, שחבר מולד 86, ופגנו לא עלק מעט ברוח
שפנינו גרמתי לערוצתנו: לא הכיחתי לבקש ממשהו.
אשתי נאצת, כבוד, כבוד, אחר מברכה, לא צאק, לכך
הפכיתנו, תכנס לגמרי חילוקים, לא ראושי ויהא
לכל תכשיריות את מלוא הניחוי.
הומנה הנבצעת בחדר 28 שעות לכל היותר.
החנה תחשק שעה או שניים, חנה דלל דלל לבנה
לעצמה את החדר מתכננת אור או שניים תחלקת -
עצמות מאור, הנבכים מקפוצ'יני, דרמים, הורים
יורעים שרובם יצילנו חרם ללא תכנית ממשית.
באור עליו את מברכה - כל פנינו, רעגה,
את החרון - העברנו מבצעת בשכחיות חרדלית.
החנה מקבל את הומנה ויהא לנשתי ידע חרדלית

ול' הגגנים הוא מגרס החגיגה של בית החולים "מאיר" כפר סבא. זהו מגרס רחב מימרים שבמשך רוב שעות יום הזמנה אדם ומכניזות. יתרונו גדול: הוא מוביל דרך כלתי מלולה מסנה גיתן להגיע כפחיתות, שלא דרך הכביש הראשי, לכסס האם במידה או במחילה.

הם עושים זאת חמש רקות ממסורת כפרסא, ומכאן סוצמנבת מאור של כחיד צעידים, חלקם כפריים ילדים, תושבי הכפרים סירה וטייבה. מלם ילדים אחרם, הם המשמרה כלם ודעם אף ומני עולם זאת, הם המשמרה, אבל אם מקר מרחב ישורן גיבמנשה גיסם מעו אומר שאין מה לעשות ציד כפרסא להאמין לו.

מבית וברוסים של מידה ליו מרשה הכרזת
הלה. כמובן למאגר המים ולחברת העיבוד
ה"יוניסק" המעשור ליידיה של תמונת
ה"יוניסק" שלא איגמר ככרז תיחוד, מרל 83,
בכצבת אגמר היחידות אצל אקטור מרשד כרזה
העולה תרומתי: יקטק אכסניס צומלת לרנה
שיר מר הלה מרל 83 אדור 100 אומסומה שתי
מקטק אכסניס אדור, מרל 86, מתחלת לרנה
מבית בכצבי תורסורס. שיר של הצע "עליס"
של מרמזל של תורסורס קילומטרס, מלה
מרל 86 מציגים אלה העלש של מרל אדור
של שיל של מרל תורסורס, מרל 86, מרל אדור
המלה העלית לבלב. שכן אל מרל אדור אלה
צומלת העלש שיל אלה לרנה של כמסומל
מלה תורסורס מיידי.

ארכי-מאות השנים שלוש (ו) סוכויות גנבו
צי השנה האזרחית מתת-איווד קטן הכולל את
די-סבא, רעגה והדי-השרון. בשלוש מכוניות מדי
כאיווד בו מתגוררים 140 אלף בגיראדם. יש לך

[illegible]

למרות שזה בריא זה טעים טעים. זוגלובק.



כשאנא שנה לי בילקא
מדוניץ נקיק סלאי זוגלובק
 הריח של אנאג אורי נר להפסקה ובהפסקה...
 נקיק סלאי זוגלובק עם יקות חיים בלחציה מריח -
 לאורן שאנא אנאור עוה בריא, זה פנים מעים.

נאנא
 נאנא מריח לי
 נקיק סלאי זוגלובק
 נקיק סלאי זוגלובק עם יקות חיים בלחציה מריח -
 לאורן שאנא אנאור עוה בריא, זה פנים מעים.

נאנא
 נאנא מריח לי
 נקיק סלאי זוגלובק
 נקיק סלאי זוגלובק עם יקות חיים בלחציה מריח -
 לאורן שאנא אנאור עוה בריא, זה פנים מעים.

מבניית, ירקלם לר. אם גבו לך את המבנית, לך חס אורח בסירה האחרית בסירה, אבל אם עבר יורד 48 שעות מאז הגיבה, חבל על חמץ. חבל על שרפה לגמרי, מבניית לנו באריות בעל מוסר למחנות רכב באזור העשיתי של דענה. כאשר את מכלים לו שטבניתנו נגנבה מפרשחנה של בית-חולים טאיר, הוא בסעם מתרגו עלינו. השתגענו מן זה שטאיר מבנית שפת ועד בלי ביטחון.

במלון השרון בהרצליה אנו שומעים את דענה של קצין הבטחון מאיר פישור. המשטרה מריח את הירייה מר מרי ולא ערשה שום מאמץ, זה שנים שזה טבע ממחור בכח-אדם, אבל אני לא קטן את הענה האת. זה שנים התייאשו. בארבעת הארבע-שעברו, ממסר פישור, גגבו חס מבנית שפת ומסר התינה של מלון השרון, האנחנו עור במצב טוב.



נצי"מ נסים מעוז. "הופעה מבנית"

זה בליכר קל, שאמשר רק להתמלא למה לא בולם ערשים את זה

אם בכך תמססו אותם, זה חוריים לבאן אחרי ים, צוחקים על כל העולם. אני לא מכין סה הבעיה הגדולה להשתלט עליהם. זה בסך-הכל 28 חברה בני 16-17, ואם המשטרה תרצה - בולם כאן יעודו לה לתפוס אותם.

אולם לא רק בסירה ובסירה יודעים בולם על הכל. בלי יודיעדור באיור שתשאל אותו על גניבת

(השם מרעמבד הקודם)
 שליך התחנה המרבית בכפר-סבא, וחוריים לקחת למחיר. מתחת לאספה של המשטרה, הכל מחות לאף והתם של המבצעים מרבית. במירה מצרע עליהם כל אחר. הם, אנכ, יודעים שמכירים אותם אבל אינם עושים מאמץ להסתור. על שולחנו של ניצב-משנה מעוז מרורים בסדר אלמבית שטותיהם, יולם ומספרי הוות. רובם מערבים גם בעסקי מסים ועל-פירוב רובשים את החסר בבספ שרם מקלים כעבור המבניות הנגובות. מענל ושע מרחב גם לקשר עם חיילי צה"ל, הרכשים את דמס מאותם נגבים מסס. התשלום יכול להיות כסף מוסר, אבל גם בלי-נישק יתקבלו ברצון. גם את זה יודעת המשטרה. לפעמים, נעלם" אחר שום למעצר קצוצר של שניים-שלושה חוריים - זה במסרה הקיצוני ביותר - אור כוחות רעניים, חוזר לשם. הקצוצר מריח.

ת ושי טירה וטיבה, רובם אחרים שומרי חוק, רואים את המדאות ואינם יודעים אם לצחוק או לבכות. בנוסיות המשע האלה חלבות ומשתלטות על חייהם. הם אמורים כי ששעות הערב נבלאים בתי-הקפה ומקטות הילוי באותם חברים, ומי שרצה לקחת את האשה או הילדים לסיכוב בעיר טעריף לעשות זאת בכפר-סבא הם כמאן חששים לדבר עם ערובניהם, כי, אצלנו אין מרות והכל מתגלה. אבל כאשר אנו מוצאים כעליקס אור שמובן לחשוף את האמת, הוא עושה את זה עם כל הלב מרד צדי של בתי-הקפה, על כסיהם, כמובן, אנו שומעים ממנו שכולם יודעים מה קרה - כולם - אבל איש אינו עושה רבד, והתופעה הולכת ותוחמת ועלולה להפוך מורד ומן קצר לספרות הלאומי של נעיר הכפר. באשר נגבים רכב, הוא אמר, בולט יודעים, כולם רואים. אני אחר לא חושש ולא מסה להסתיר את מעשי. כולם יודעים שבתחילים מאיר ואת המלה שלהם, ואני לא מכין למה המשטרה לא עושה כלום.

עשה זאת בעצמך: אם אין המשטרה לי - אני לי.

האופי, הוא מבנית. אנחנו מניעים למרבו הכפר, מסיבוב אני רואה מסוח של שאנאב, הוא מוחה את חרכב ממקום חשון, מבכה את האורות ומבקש מאיחננו להשיא בפינים. מוחלוקת אני רואה אותו נגס לבחיקה במה צעירים מחנוריים סביבו. אני רואה ויבוחים ותנועות עצבניות בידים. חצי שעת חיבובי לו. בסוף הוא חור, נכס לאוסו ואמרי לקחו את האוסו שלם לסעסעס. כוא נוסע.



סימקח ד"ל: של מי אתה, אוטו?

האורח ג. (השם חמלא שמור במערכה) קצת מבנית חרשה, יפנים אחריב, עוד בטרם חספיק לבשרה, נגנבה חסבונות במגרש-התניה של בתי-החולים לוינסטין, באשר תחתה שם אחרי-הצחריים. לנס"ל, המחנור ביושב בברי במרבו הארץ, יש חבר טוב, אל"ה, חצוי חושב בביטוח הפעולה של גבני טירה-טיבה. הוא ידע שביהחוללים לוינסטין הוא אחד פעולה מרביו, ומיד הבין במה מדובר. עוד באותו לילה לקח אה ג. וחשנים נעלו לטירה. בדרך, אנה, הם עברו במשטרה במר-סבא והנישו חלונה. אבל זה באמת דק דרך אנה.

לקחנו נשק ונסענו עם האוסו של אחותי. היה בור לי שאני לא עובד את טירה בלי האוסו שלי. אל"ה אמר לי שבדאי למחר, שחם שורפים ציק-צק, הוא ידע לחיבן לסעו ולמה לפתח. הנענו לבעל-מוסר שאליך מכיר אותה. הוא מפעיל במה נגבים ומחשין מחם חילקי-חילוף לפי הצורך. הנענו אליו הביתה, ב"ס בלילה, וחוצאנו אותו החוצה. אל"ה הציג אותי ואני אסרתי לו: "האוסו החדש שלי באן בעירה. אני רוצה אותו - למי שישפרם. איזה אוטו, הוא שאל אותי. אמרתי לו, והוא מיר ענה: 'כן, ראייה אותו באן ב"ל בערב, עברה בי בעדמורה, ידעתי שהרכב נגב מלוינסטין ב"ל וחצי..."

השיחה נמשכה. שאלתי אותו: למה רם באו אליך, הנגבים? 'בי הם רצו מפתחות לציריח של האוטו, הוא עונה לי. 'אתה בשוח שזה האוטו שלי, אני שואל בן, בן, הוא עונה, 'הביאו אותו מבתי-החולים לוינסטין'.

הוא היה די רוע. 'תבנישו את האוטו שלכם לחצר שלי, בדי שלא יראו בחוצ, ובואו תסעו אותי למרכו הכפר. נמצא לך את

נצרו את האהבה, ויקי נוסעת לניו יורק

ויקי שירן, כמעט מצליחנית בחייה הפרטיים ומקופחת בחשקפתה החברתית, מתקיימת על הוויה ישראלית המפולגת בין אשכנזים-מנצלים לספרדים-מנוצלים. החלום שלה הוא לחולל את "המהפכה הציונית האמיתית" שתביא את הימורים החיים לחיות "המעמד השולט" בארץ הזאת. אבל את הדוקטורט שלה על הבעיה היא הולכת לכתוב לא בעיירת פיתוח או בשכונת מצוקה, אלא עלייד מנהטן.

מאת יעל פרימלמו
צילומים: ראובן קסטרו

ביום ששי שער נשקה ויקי שירן לעזרת שפתיים כשכנע שלה נפרדה בעקלה, חיים ומשתי הנגות החסרות וטסה לשנה לניו יורק. חיים וחבנות ישראליים בשים הקרובים העולות לא אבל אין צורך להיבדל. גם בניו יורק תופעה היא לא חסכה את אותה רעיון וצאי ערות המורה. היא חילכת לכחוכ שם עבודת דוקטורט, וכך היא תופיה וחוקרה גם בגולה כיצד ניצלו אותם האשכנזים, שיעברו אותם והקשרו על גבם הטריטוריה כולה שלה. ואולי דווקא ברשבה פעם לאוקיינוס תבוא לה גם האהבה וחמא על ידיה ודרך לחלל סוקרטס את המהפכה הציונית האמיתית ו שתביא את המצוינות לידות, המעמד השולט בארץ הזאת, ביאה ובנאת, ובא לציון גואל.

רדיה כרמי-מפתח כחוכב אחריהם כולאני חרדים מרווחים, חרבה מאר ספרים, פינת ישיבה צנועה, ויראו מערכת סטריאוטופית, מוגנים, ער שירתו המים לקפה והעודות תגמד. לעתה היא מרשימה עוד עמוד הניגים על שולחן עגול בקפה הסלון, עומם רמים וספרים וחוכות. הסלון דווקא מפסיק לצלצל חכים נגדים לשלום, ארץ-אשכנזי ממשק שתוכנן טאמר לכתביהעת "אפיקורוס" שהיא מציא, סידורים אחרונים לפני תסיעה בשלח חת ודור צוחק, מרבות כרפס, נחמדה. אשה גאט, כל חת הצאית אדוכה וחלצה חשופת, יאפה, קצת סימפטיקה מקרשים על הבית והלדים והקיש הקשה. בעצם חת יכולה להיות חברה, אלמלא הייתה אני תאשכנזי שהתקדמה על חשבונה וחשכון חברה. אחרי חצי-שעה - סלחמה. היא צועקת, קשה את כתישיתה באמצע מדיעת לה תרמשהעית. אינה יודעת על מה היא מדברת, תובעת שיתנו לה את הכבוד והניעילה. את יודעת למה זה מעליב אותה שאת מתוכחת בכלל כי אני היא זו שלמלה. הבעיה העדתית בארץ לא את צריך להיות לך ביד לידע שלי, אני הטומחית כדאום חתה. אני לא חברה שלך, שאומרת רברים מתוך אינטואיציה. יודעת על מה אני מדברת, ועם כל חכמה, את משתוחה אלי, אני נמרתי את חמאסטר. כהשייכות אין אני אחד שמכיר את תחום התרבות. טוב ממני.

העולם עלישי שירן מתולק לאשכנזים-מנצלים וספרדים-מנוצלים, חו החלוקה היחידה האפשרית לו למי שחושב אחרת. חשנים ודרכות שהיא עמוקה בתלושת חשנים למקפחים ומקפוחים, הפכו אותה למקפוענית. את חסום הזה היא אילמה כבר לפני שנים. לחדור עליו במחזירות, תוך בעיטת בכל מת-החדירה לאחו את העין באילון "עובדות" שהיא למדה לחיות, מבלי להציג אף עובדה. ממשק לא לשומע חיבה ומן לקלוט שמאחורי שתי העיניים הכלת-גלגלת, בעברית רשטה ובקול גדול - אני רברים סומרי-כמים. כל חומן היא צועקת (המשקל פומפוזי).

"ברגע שהמזרחיים יהיו רוב, פוליטי, הם יוכלו להגיד: עכשיו אנחנו החזקים, עכשיו אנחנו נבתיב לאשכנזים אך יתנהלו הרברים".



פאזן מילר

(המשך מהעמוד הקודם)
העברות לטובתו, עם עזרתו אי אפשר להתחבך, ואינה מכירה אמילו עובדה אחת. ולך חננה לקמץ אותה ולומר לה זאת. היא הייתה ככל משקם הכיה הכל, קראה את כל הספרות והלוגיסטיקה, נגשה עם כל סוגי האנשים בארץ, מכירה את כל הלכי הרוח והא תמיד ממצות.

זה נכון שזה וזה הוא גשלה, כך, לשל, היא חושבת שהיתה צריכה לפאר כמאמיה את עמדי הפוליטיקה של העתונות והספרות במדינה. יש לה מה להגיד, יש לה את הבשרן להגיד את זה, גם את רצונה, העובדה שזה לא קרה, היא הוציאה, לרעה למחלה, שהעיתונות חסומה במי עזרה-המורה ולא מוכנה לסתום את שררה לרוץ נקט בשאלה השאלות - הבקיע העיתונות, היא כמורה שאלמלא כתבה בצורה ברורה וחסרת-משמעות, היו מאמיה מתקבלים מיד. היא "מפוצלת" כשכונן מוכיח יש לה, וגם תיזות מעמיקות שמריות קצרות מדיניות. צאו וחברו אחד ועד אחד, ותקבלו חסיסה של העיתונות הישראלית במי "המזרחיים" ובמי ריון בשאלה הערתית, שטום, לאו

ברגע שהחלתי לבמא כחסיסיות אח רעות - מי נחסמתי, וכך גם רבים מחברי. אילו כעיתונות היו עשרה יוצאי ערוד-המורה כעלי כומר בימיו ויכולת-ביסוי, הכל היה שונה. מה שאני אומרת כא מיריע ולא דווקא ממסור אישי, לי, אישית, אף כעיה.

כשלוו אחד, מפרסם קצת יותר, היה בתחום הווליסטיקה. היה היתה מעם מסלנה כשם תמי, שורטה על רגלה את נס הערתית, וסברה לתומה של יוצאי ערוד-המורה דיימו את הכססה שנוקדה לעכרס ויצביעו עבודה כהמנוניהם. ככחידות של 81 הם הצליחו להכניס לבגמם שלושה נציגים. ב'84 נחר דק אחרון אברוציהה חלום ושכרת שירן. מה פתאום זה נכון שלחמי" יש היס מגרס אחר. אבל שכחה את ש"ס. מפלגה שוכחה להכניס ארכה מגרשים, והיא מפלגה ערית לכל ובר". אין אס. הכל ממסור נהדר, תלוי רק אף מתכילים על הדברים.

ועכשיו קצת לאדיאלוגיה שמאחורי הצורך כסמלה חוקה של יוצאי ערוד המורה. היום אני יודעת שאין מה לצפות מהשכונים שהם יקמו וישנו כיומנותם את סדר הדברים. אם זה יהיה תלוי באשכנזים, יימשך לבגמם מצד היריבים של המסדרים. ולכן, השני חייב לבוא מצד המודחים, והוא חייב להיות מוליט. כרגע שהמדרשים היו חז פוליטי, הם יוכלו להגיד "עכשיו אנחנו חוקים, ואנחנו האשכנזים חייבים לקבל את מה שאנחנו אומרים. עכשיו אנחנו נבטיח לכם אף יתנהלו הדברים. רק אם יהיה לנו כח מוליט, נוכל לקחת בחורה מהאשכנזים את כל מה שהם לקחו מאתנו כל השנים, מבלי שיהיו להם. אנחנו חייבים שיהיה לנו את הכוח להשיב כחורה את מה שנבגל מאתנו".

במיון לכרוע מה ביוק נלקח סוס, כמה גולו "אחמ" כל השנים, נבשל עליהם. אני יודעת על מה אני מוכרת, בקעה גברת שירן רוצה לענות לסלסול למרות כל הגול והענישה והציגו המהיר, את, אישית, עקשית את זה, את מהימיה את עכבות הדיקטור, מבקר הבלבלי ששיר, יש לה ביטוי מאשימי באמצעי דתקשורת. מידע אחרים אינם יכולים להמציא ויכן שאת נשמרת?

הרכה אופיים לי, את הגעת - סימן שזה אפשרי. דווקא בגלל שהנעתי, אני יודעת במה זה קשה. אבל אני חושק, ואני לא תוכעת את עלבונם של החוקים. הם מניעים. אני חוכעת את עלבונם של הדיגלים והבינונים, ובאשר מניעים אל השכבה האת, מהחילים לשאול: למה האשכנזים מניעים, ואת רבים של הבינוניים בקרב המדרשים חוסמים. שלא תכניו אחי לא נכון, אין לי שום שגאה כלפי האשכנזים. לחסר, אני ממש אוהבת את האשכנזים, אלא שאני שואלת את השאלות הנכונות, וזה מעורר אובססיות. אני אומרת את הדברים ברוק, לא עלייה, ואת זה האשכנזים לא אוהבים לשמוע. היו לי שנים שהייתי עדינה ואובסיליבנטית, ואז כל אחד היה אומר: "נראה את המסדרית הנחמדה הזאת, אבל זה לא שנה כלום. זה לא הכיא את המהפכה הדוידית".

למה בשאשכנזי יורק דם במאמציו לחתקם בחיים, זה נראה לי בבור, ובאשר זה גורלו של יוצא ערוד-המורה - את רואה בבן קופחן זה לא הימניו לי המפורסם, שרבים רואים בו רעה חללה "למה רעה חללה אילו היה לך את הידע שלי, הית מבינה ער כמה באמת מגיע לו למורה, לעמת האשכנזי. לא רק ששני להם, קדם צירך לזהיר להם את מה שלקחו מהם. הרי צירך יום אחד לבוא ולשאול את השאלות הנכונות. לבגמם להכין אף זה קרה שהאשכנזים הם החוקים מכורה בלכלית ותרבותית, הם אלה ששניעים לעמדת המפתח והחמשים את רבים של המודחים".

אלי יש גם הסברים אחרים אולי משמעות של ארבע נפשות יפולח לחטטק לילית יותר מאשר משמעות בת עשר נפשות.

זה נכון, אבל מי אמר שלמדרשים יש משמעות מרכזית לידם ולאשכנזים לא. אילו זה היה המצב, הייתי מקבלת את החסר הזה. אבל חיי אין שום נתון שמצביע על כך. בקרב האשכנזים ובקרב המודחים יש אותו מסר של משמעות מרכזית לידם, כך שה לא תחסר. זה מה שאני אומרת, כוא ברוק את העובדות האמיתיות, לא נזקק מהם רבים.

יש לי מפרשים שפירשה את צירית מעמדת, בבת, יש על זה דעה נגונה.

בעיה היא רק שלעורכים שקיבלו את מאמיה והחליטו שלא לתת להם ביטוי, העניין לא היה כל כך בדר. שלושה מדם, מלשלה עתונות, שנים, מעגו שלא הבנינו מאמר שלה מבני שהבטיח לספל בנוסא מורים ולא נגע בו בכלל.

מישהו עורכת עמודים פנימים כאחד העתונות: קיבלתי טקס מוזיק מאמר שהייתי לספר על מבגש שהיה לה ולכסה מוכריה יוצאי ערוד המורה עם סלשתיאמים בפרסם. כשהיא הציעה כמי את דעיון לסאמר, ואסרה שכרונה - דרך סיפור הפגשה - להוכיח שיש גם מודחים ודיגלים כשלוה וכשיחות עם הפלשתיאנים, קטצתי על תוצאה. ואז קיבלתי מאמר, כחוכ רע, שהיה כו הכל חוץ ממפור הפגשה עם הפלשתיאנים, כמוכן שהוא לא התסרסס. עורך קעתן אחד סייר שקיבל משרון שני סאמרים. שאר-אפשר היה להכין מתוכם מה רוצה המהפכה להגיד.

אני ויקי שירן לא רוצה שנטעה לרבע ותחשוב שובעיה שלה היא אישית. לי אין בעיה, אני אגיע. הבעיה היא שהמודחים חיים בתחושה שהעיתונות חסומה בשכילם, שהיא אינה מבטאת את ההווה והמרות שלהם, שאין לה שום קשר להיות האשכנזית. גם אצלי, לחסיסה היא לגבי העדות, לא כאומן אישי.

אני ויקי שירן לא רוצה שנטעה לרבע ותחשוב שובעיה שלה היא אישית. לי אין בעיה, אני אגיע. הבעיה היא שהמודחים חיים בתחושה שהעיתונות חסומה בשכילם, שהיא אינה מבטאת את ההווה והמרות שלהם, שאין לה שום קשר להיות האשכנזית. גם אצלי, לחסיסה היא לגבי העדות, לא כאומן אישי.

"לפעמים אנחנו משתעשים ברעיון מפורף ללכת ליבנה ביתך בראשיהענין, אבל זה רק לצורך השעשועי"



דעה אומרים לי, את הגעת - סימן שזה אפשרי. דווקא בגלל שהנעתי, אני יודעת במה זה קשה. אני חוכעת את עלבונם של החוקים. אני תובעת את עלבונם של הדיגלים של הבינוניים.

אדם שהא יעלה למעלה כועדת רעות האחרונה יקום על רקע אנוני.

אני ויקי שירן לא רוצה שנטעה לרבע ותחשוב שובעיה שלה היא אישית. לי אין בעיה, אני אגיע. הבעיה היא שהמודחים חיים בתחושה שהעיתונות חסומה בשכילם, שהיא אינה מבטאת את ההווה והמרות שלהם, שאין לה שום קשר להיות האשכנזית. גם אצלי, לחסיסה היא לגבי העדות, לא כאומן אישי.

אני ויקי שירן לא רוצה שנטעה לרבע ותחשוב שובעיה שלה היא אישית. לי אין בעיה, אני אגיע. הבעיה היא שהמודחים חיים בתחושה שהעיתונות חסומה בשכילם, שהיא אינה מבטאת את ההווה והמרות שלהם, שאין לה שום קשר להיות האשכנזית. גם אצלי, לחסיסה היא לגבי העדות, לא כאומן אישי.

אני ויקי שירן לא רוצה שנטעה לרבע ותחשוב שובעיה שלה היא אישית. לי אין בעיה, אני אגיע. הבעיה היא שהמודחים חיים בתחושה שהעיתונות חסומה בשכילם, שהיא אינה מבטאת את ההווה והמרות שלהם, שאין לה שום קשר להיות האשכנזית. גם אצלי, לחסיסה היא לגבי העדות, לא כאומן אישי.

אני ויקי שירן לא רוצה שנטעה לרבע ותחשוב שובעיה שלה היא אישית. לי אין בעיה, אני אגיע. הבעיה היא שהמודחים חיים בתחושה שהעיתונות חסומה בשכילם, שהיא אינה מבטאת את ההווה והמרות שלהם, שאין לה שום קשר להיות האשכנזית. גם אצלי, לחסיסה היא לגבי העדות, לא כאומן אישי.

נאלצה לצאת לעבודה, כדי לעזור כפרגמט המשותף. ויקי עזבה את "אליאנס" והמשיכה בלימודי ערב כ"עידוני ו", מרי יום היתה יוצאת בשבע בבוקר לעבודה, סטימט כארבע אחה, והולכת ללמוד עד עשר כלילה.



צבא לא הלכה. (הצהרתי שאני רחוקה). כביל שכיעעורה החלה ללמוד באוניברסיטה ספרות והספרות, וכל אחת זמן המשיכה לעבוד יום שלם. עדיין היתה נמלה לחלוטין מודעת חברתית. לא היה שום אידוע שיליק אצלה גורה אדומה, יגלה כפגיה את אותו קישור גורא. יום אחד אסילו עברה עם חב ליד לוחמדות וראחה כתוכתו: "עודו הספריים". החבר מרץ בצווק למראה הסיסמה, היא כעקבותי. לא הכירה את הסרה. מה שכן, היא הפסיקה להתגייש כמצבאם ולשקר. מעבשי סיסרה לכל המעניין שהיא כמצרים ושגרה בעבר בשכונת-החוקה.

כשהחליטה לעזוב את מקום עבודתה, חששה תחליף קל יותר, משהו שלא חרש הכחה שעות. ייד שסכשו, הציע לה להיות חריכת הבורות וחוכ כיוס. העבודה הזאת כיפו היתה נהדרת המפנה שכילי. מה שראיתי שם היזה מעין השתקפות לרשותי שלי. מאור נחפתי כעבודה כלאיטה שעורתי לילד משם, כאילו עורתי לאותה לילה קטנה, נסודת וחסרת-אונים, שנאלצה לצאת לעבודה בגיל שלוש-עשרה. אז החלטתי שאני חולבת לעשות מאסר כקיימנולגיה, במקום כספרות. חיסשתי את המסגרת התיאורטית לכל מיני תופעות שראיתי. גיליתי שהערים האלה שאני מספלת בהם חלקם ייחבנו לסועלים כתימקצועיים וחלקם יישכנו כתימאסות".

אחרי יום החלה לעבוד כסלולריה אלימדיה, פגשה שם את הבכאי חיים שירן ולפני 12 שנה נישאה לו. חיים, שהיא קוראת לו שירן, יצא מרקו, והא הבג חזקו ביתר שילה למסוא. הוא שותף מלא לרעותיה ולמעילותה המוליסית והחברתית, וגם למיפול בכיו וכלירות. אין עבודה ככית שזדה לו. האודיון משותפת לחלוטין. שתי לירותיה, בגות תשע ואחתי-עשרה, למרות כ"אגר. גורדון, ולונו יש הכה הכרים, כמה סוס אסילו אשכנזים.

אחרי הבורות של 1981, באשר תמי קיבלה את משרד הקליטה והשיבה את אחרון און כלשבת השל, והמבטאה ויקי בורכות. אחרי שנה החליטה לפרוש. מרמיים לא התיארה את המהפכה לה ציפתה. בא כן עתה היא מנשיכה להיות סעילה כחפ"ה. מופיעה בהרכה העריכית וריונים אחרים, כותבת מרי טעם בעתונות, מראיינת אנשים כיוחן "עוליסת-האשה" ושוקרת על הרוקטורס. אין לה קוסט-עבודה קבוע, והיא גם לא היתה רוצה שיהיה לה. מתקיימים מהמשכורת של חיים כסלולריה הלימודית, וזו בהלס משימה לא קלה.

את מרמית כלכך רחבה על המחזור במורים מוזימ בעייתיות-הפיתוח, על הצורך לחזק את המקומות הללו. מידע אינך עוברת עם משפחתך לתלגורדי בקרב אחי-לקיחה ברום תל-אביב, או בעייתית פיתוח.

לסעמים אנתנו ועוד כמה. הכרים מוכים משתעשים ברעיון מפורף ללכת ליבנה ביתך כראשיהענין. אבל זה רק לצורך השעשוע. אני לא חושבת שהפתרון הוא שכמה אנשים טובים ידרו למקומות האלה. זה לא יתן כלום.

אז מה הפתרון?

הפתרון הוא כשיני דיקלי של הכל כהחלפת האנשים והישיבים עליי השיכר של הכרן. מותחים וסגרים אותו מלי שמחושק להם. הפתרון הוא כהכנה של תאשכנזים שהגיע הזמן שהם יסטיקו לבגל את ערוד-המורה. האשכנזים צריכים לנלות הכנה כואת עם הקורקן, שתביא אותם לוחת מרצונם על כל הכיית-החור שיש להם.

אבל שלא תחשבו שאין לדיק שירן גם ביסדת על המודחים. ער די על חלך אחד מזה אסילו המצב היה העור, והמפרדים היו שולטים במרית במקום האשכנזים, הם לא היו מנותנים מוכ יותר כלפי אחרים המוכאים.

אבל את זה היא לא אומרת בקול רם, מבני שאם אכן כך היו מני הדברים, מי היה יודע שוויקי שירן בכלל קיימת?

סטיב מקווין, אגדה

אולי כל מוכרי הקולנוע גדולים מהחיים, אך לא כולם מתחילים עם נחשו אפס כמו סטיב מקווין. הכוכב המרושטי שהרוויח מליונים, זה שמעליו המוקדים עם שהקניות יספיקו את הכסף הגדול השמור ביותר בהוליווד, החל דרכו כפרהחידה עוזב, נגמר, דיסקט, הרש וצולע. כנדה הוא ידע איך להושרד, ומוקד המצלמות הוא כשום התבונן. התגלמו בו כל הציפיות שתלנו במוקד המודרני מהפס, מתלבט, תמיד במוקד, ממתבך במוקד, ולבסוף מנצח - ככה זה בקרב.

מאת נירית שמואל



בסרט "הפרפר" (למעלה) מוב מקווין את התחילה מדסטיין והממן. לא לחינו בונה. "גוב חשיצות המנוול ביותר במערב".



עם אלי מקגור ב"בריהח" בשביל עזוב הנסיכה מ"סידור אכזה" את מוכ"ל "פרמוט"



"החיים שלי נדפסו לפני שנולדתי. ניסיתי למצוא את מקומי וגיליתי שאין דלתות פתוחות. העולם לא היה מקום ידידותי במיוחד. למדתי מוקדם שאין לסמוך על אף אחד. שואלים אותי על תקווה, על אהבה - איני יודע על מה אתם מדברים. אלמלא הייתי שחקן, רואי הייתי פרשני."

סטיב מקווין, "חליתי בסרטן. התפללתי למעני."

היה גבר

הוא לא בישל את העד והשד לא לקח את חצו. את העצבה הספרית והכשרו לגירויים היו אלה שנות החשיבים שנות הוחרו של הניאסרו והמלחמה בעד הנדלוג במאם בארצו פן, דוברס היו וסירני לומט וחלו או את עבודתם במלחמה כתבים צעירים כמל ברקס, אל סיימון ורוי אלן יצרו את הקומדיה החדשה. אלה היו ימים הראשונים של שחקנים שהשביעו חתומם על שלושים שנות קולנוע מל גיומן וגיימס רין, מרלין מונרו, אלי האלן ואן נקסון, גייס קלי, לילי הים, וד סטיינר, אן בקספוס, ג'ורג' סי סקס, ויו מוטסל וגילרין טייג' חולו מעשילים לפיסגה. גור ודאל ופרי שייכסני כתבו את יצירותיהם הראשונות, והחלו המתחבם הייע למחזותיהם הראשונים של ארתור מילר ומנסי ויליאמס. שחקן צעיר עלה אל לכותרות ושבר את כל חוקי המשחק שגורסו לפניו. שמו היה מרלון ברנרו.

במקום לימוזינות ושמשניות הם העדיפו בירות ואופנועים. הצעירים שלום היו מלכסות, הנציג מזה ומקום. במקום ב"סיריט" המפורסם הם העדיפו להתבכך אצל "לואי", שם תמיד אפשר היה לקבל בירות תמונת שישת כלים הם היו מכבי הנדלוג והכח, שיצרו גיבורי תרבות ורשים ורביעות חדשה אצל הצופים - הם סללו את הדרך לסטיב מקווין, בעירובם שיע איך להושרד. הוא העריך את מרלון ברנרו והפך לצילו של גיימס רין. עקב אחרי

הוא לא בישל את העד והשד לא לקח את חצו. את העצבה הספרית והכשרו לגירויים היו אלה שנות החשיבים שנות הוחרו של הניאסרו והמלחמה בעד הנדלוג במאם בארצו פן, דוברס היו וסירני לומט וחלו או את עבודתם במלחמה כתבים צעירים כמל ברקס, אל סיימון ורוי אלן יצרו את הקומדיה החדשה. אלה היו ימים הראשונים של שחקנים שהשביעו חתומם על שלושים שנות קולנוע מל גיומן וגיימס רין, מרלין מונרו, אלי האלן ואן נקסון, גייס קלי, לילי הים, וד סטיינר, אן בקספוס, ג'ורג' סי סקס, ויו מוטסל וגילרין טייג' חולו מעשילים לפיסגה. גור ודאל ופרי שייכסני כתבו את יצירותיהם הראשונות, והחלו המתחבם הייע למחזותיהם הראשונים של ארתור מילר ומנסי ויליאמס. שחקן צעיר עלה אל לכותרות ושבר את כל חוקי המשחק שגורסו לפניו. שמו היה מרלון ברנרו.

במקום לימוזינות ושמשניות הם העדיפו בירות ואופנועים. הצעירים שלום היו מלכסות, הנציג מזה ומקום. במקום ב"סיריט" המפורסם הם העדיפו להתבכך אצל "לואי", שם תמיד אפשר היה לקבל בירות תמונת שישת כלים הם היו מכבי הנדלוג והכח, שיצרו גיבורי תרבות ורשים ורביעות חדשה אצל הצופים - הם סללו את הדרך לסטיב מקווין, בעירובם שיע איך להושרד. הוא העריך את מרלון ברנרו והפך לצילו של גיימס רין. עקב אחרי

הוא לא בישל את העד והשד לא לקח את חצו. את העצבה הספרית והכשרו לגירויים היו אלה שנות החשיבים שנות הוחרו של הניאסרו והמלחמה בעד הנדלוג במאם בארצו פן, דוברס היו וסירני לומט וחלו או את עבודתם במלחמה כתבים צעירים כמל ברקס, אל סיימון ורוי אלן יצרו את הקומדיה החדשה. אלה היו ימים הראשונים של שחקנים שהשביעו חתומם על שלושים שנות קולנוע מל גיומן וגיימס רין, מרלין מונרו, אלי האלן ואן נקסון, גייס קלי, לילי הים, וד סטיינר, אן בקספוס, ג'ורג' סי סקס, ויו מוטסל וגילרין טייג' חולו מעשילים לפיסגה. גור ודאל ופרי שייכסני כתבו את יצירותיהם הראשונות, והחלו המתחבם הייע למחזותיהם הראשונים של ארתור מילר ומנסי ויליאמס. שחקן צעיר עלה אל לכותרות ושבר את כל חוקי המשחק שגורסו לפניו. שמו היה מרלון ברנרו.

במקום לימוזינות ושמשניות הם העדיפו בירות ואופנועים. הצעירים שלום היו מלכסות, הנציג מזה ומקום. במקום ב"סיריט" המפורסם הם העדיפו להתבכך אצל "לואי", שם תמיד אפשר היה לקבל בירות תמונת שישת כלים הם היו מכבי הנדלוג והכח, שיצרו גיבורי תרבות ורשים ורביעות חדשה אצל הצופים - הם סללו את הדרך לסטיב מקווין, בעירובם שיע איך להושרד. הוא העריך את מרלון ברנרו והפך לצילו של גיימס רין. עקב אחרי

הוא לא בישל את העד והשד לא לקח את חצו. את העצבה הספרית והכשרו לגירויים היו אלה שנות החשיבים שנות הוחרו של הניאסרו והמלחמה בעד הנדלוג במאם בארצו פן, דוברס היו וסירני לומט וחלו או את עבודתם במלחמה כתבים צעירים כמל ברקס, אל סיימון ורוי אלן יצרו את הקומדיה החדשה. אלה היו ימים הראשונים של שחקנים שהשביעו חתומם על שלושים שנות קולנוע מל גיומן וגיימס רין, מרלין מונרו, אלי האלן ואן נקסון, גייס קלי, לילי הים, וד סטיינר, אן בקספוס, ג'ורג' סי סקס, ויו מוטסל וגילרין טייג' חולו מעשילים לפיסגה. גור ודאל ופרי שייכסני כתבו את יצירותיהם הראשונות, והחלו המתחבם הייע למחזותיהם הראשונים של ארתור מילר ומנסי ויליאמס. שחקן צעיר עלה אל לכותרות ושבר את כל חוקי המשחק שגורסו לפניו. שמו היה מרלון ברנרו.

במקום לימוזינות ושמשניות הם העדיפו בירות ואופנועים. הצעירים שלום היו מלכסות, הנציג מזה ומקום. במקום ב"סיריט" המפורסם הם העדיפו להתבכך אצל "לואי", שם תמיד אפשר היה לקבל בירות תמונת שישת כלים הם היו מכבי הנדלוג והכח, שיצרו גיבורי תרבות ורשים ורביעות חדשה אצל הצופים - הם סללו את הדרך לסטיב מקווין, בעירובם שיע איך להושרד. הוא העריך את מרלון ברנרו והפך לצילו של גיימס רין. עקב אחרי

הוא לא בישל את העד והשד לא לקח את חצו. את העצבה הספרית והכשרו לגירויים היו אלה שנות החשיבים שנות הוחרו של הניאסרו והמלחמה בעד הנדלוג במאם בארצו פן, דוברס היו וסירני לומט וחלו או את עבודתם במלחמה כתבים צעירים כמל ברקס, אל סיימון ורוי אלן יצרו את הקומדיה החדשה. אלה היו ימים הראשונים של שחקנים שהשביעו חתומם על שלושים שנות קולנוע מל גיומן וגיימס רין, מרלין מונרו, אלי האלן ואן נקסון, גייס קלי, לילי הים, וד סטיינר, אן בקספוס, ג'ורג' סי סקס, ויו מוטסל וגילרין טייג' חולו מעשילים לפיסגה. גור ודאל ופרי שייכסני כתבו את יצירותיהם הראשונות, והחלו המתחבם הייע למחזותיהם הראשונים של ארתור מילר ומנסי ויליאמס. שחקן צעיר עלה אל לכותרות ושבר את כל חוקי המשחק שגורסו לפניו. שמו היה מרלון ברנרו.

במקום לימוזינות ושמשניות הם העדיפו בירות ואופנועים. הצעירים שלום היו מלכסות, הנציג מזה ומקום. במקום ב"סיריט" המפורסם הם העדיפו להתבכך אצל "לואי", שם תמיד אפשר היה לקבל בירות תמונת שישת כלים הם היו מכבי הנדלוג והכח, שיצרו גיבורי תרבות ורשים ורביעות חדשה אצל הצופים - הם סללו את הדרך לסטיב מקווין, בעירובם שיע איך להושרד. הוא העריך את מרלון ברנרו והפך לצילו של גיימס רין. עקב אחרי



מקווה ואשתו תראשונה, ניל ארמס, במתח "התיאטרון הסיני" המפורסם בוליווד. את טבעת החלום שלה, כעת נישואיהם, נאלצה ניל לרכוש בכסף שלה.

ראו, המפיק בוב אונג, ומארמון מפרז, מרוחש כתיקת ואוצרות אמנות נורידים, עם בריכת שחיה אולימפית ומעמד של נסיכה - עברה לבינתחום קטן מוקד עשרות אופנועים ואופנועים. מסיב הוא גבר שאי אפשר לא לפגוש. הוא האדם השחלסן ביותר שהכרתי, והוא חי למען המכונה המפורסמת. בברכה מינסו נכנסה לחיץ כאשר היה כבר מבוגר וחלול. הוא פרש או נמנית מן הסרטים והתבודד על חוף עם חביו האופנועים. בשירור מלחיות רומס, ב-1980, חרירי: אליזי בסרט, והחלילו למעני. חרש אחריו נסער, לבו לא עבר בניתוח שאפשר היה לתחיק את תגידול מגופו. בן חמישים היה, לאששו ברברו השאיר ירושה מיוחדת: זרע משוין מוקפא בדי שחולל לחרות ולולדת את מקווה נעורא אחרי מותו של מסיב הגדול.

עיריית שמגר
מלפפכוש 17

"שמעתי את כל הקישקוש הזה של שיתורר האשה. הכל שמויות. אשה צריכה לעסוק בבית שלה ביום, ולשכב עם הגבר שלה בלילה. וזהו. אני יודע. הרי התחלתי בעניין הזה בגיל שלושים-עשרה".

שמעתי את כל הקישקוש הזה של שיתורר האשה. הכל שמויות. אשה צריכה לעסוק בבית שלה ביום, ולשכב עם הגבר שלה בלילה. וזהו. אני יודע. הרי התחלתי בעניין הזה בגיל 13. בתחלה הוא היה "מר ניל ארמס". היא הייתה שחקנית בדרך לפימבה, והוא מרוחח עילג שגורק ממשרד כל אסרנון וסובן. אחריו: נחפז לסייב מקורן הגדול, והמסרס "דבריה" פשוט כוכבת צעירה ויפהפיה. אלי מקור עוכה בשבילו את מכלל פרימנט

היה גבר

(משך מעמוד 115)
הנק קטר את פול גיומן ב"מטיל הלוהט". את "שירי נוב מרסין הופמן ואת "הנער מכיסונט" מוארד ל. רובינסון - ער מוזה למנו הכל לאחר תפסו המכונה.

קטעים האנשים המשיגים את כל משאלותיהם: היו מקוין עשה זאת ב"מבוקש חי או מת". הסדרה רחבה ל את תגליו ויעמה פירסום, כוח ועושר קנה לחולותיו המפורסמים ביותר. הוא לא היה אינטלקטואל וספרים אינם פתחים אותו, לא דע לרכב וטוראי לא להקשיב. אלה לא מה שאי אפשר ללמוד איכות כוכבים. לא שיש לא וזה. קשה אמיתי שיעשה את מה שמוטל על כל בעבורים. היה כאן טעם של מציאות, של אשמה וחר מכן: אמת. אמת של כוכב שאותה הביא דם אל הבר. אינו מבין כמשחק. כנראה שאינני אף ללכת טוב אני דק מחפש בתוכי ומביא את קט אל הבר. אינו באמין בכפילים במרשים שלי אני דשה וכל מי שדוצה נהג מירוצים כפיל, שיחפש לו גם שחק אחר.

עכברון המנוול נשאר קשה ודגון גם אחרי שהיה לסופר-סטאר. שחקנים נלחמו בו, הוא התעלל באנשי צוות, מאפרים וטכנאים. הורדיות הבספיות שלו והקפריזות נהפכו לשם רבר גם בתגליו ידועת המפונקים. הוא פטר מכונים ויחצ"נים, שיגע נאמנים ומפיקים ועוד מהמנות בכל מעם ששמו לא חצו על הבר באותיות גרולות ריי. גם כשהיה חלול לא שילם את חשבוניותו במסעדות, לא חזמן חרש למשקה ולא קנה מתנות. את טבעת החלום שלה - קט נישואיה למקווה - רכשה לה ניל ארמס במסעדה.

מקוין פעלים לא הוזר חובות, לא תרם לצדקה ולא שר על שום נאמנויות. ירדיו מימי המאבקים והשנים דעו שאין לסמוך על מקווה שיעזור להם כדי שגבר עשה זאת. שותפיו לביוליים למדו עד מהרה לזנו לחשבוני הצאות מתות. מי שרצה לבלות על מקווה צריך היה לשלם על כך. ליד הדוכן הרעב לא נעשו מסיבוב הקולנוע המליונרי: הוא תמיד החזיק ב"מציאות" ביימים, חזמן במסעדות שני סטייקים נמאש וראו וא לא ישאר עורר.

למה ירע למנוג הרבה קסם בקשיות הגברית לא ולחשק הרבה מעריצים. המאצ' הקיצוני הזה היה תוצאה של נכסיו. הן נכסיו עליו והוא דרך אחידתו מן היל מרעב בתות מתקשים. חזיונות שלו, המרין חזיונות משכו אותו, ובענייני נשים, כמו בענייני אנוש, תמיד דע לתפוס כותרות. "מירוך טוב מה לעשות טוב", אלה, והוא אהב את שניהם. מאד, את האופנועים והמכוניות אהב יותר. נשים היו למדן מלחמה גופת. סביב מקווה מעולם לא הבכים לעבר אשפז.

הוא היה גבוה שלוש פעמים - לרקדניות ניל קטב את שני ילדיו לכוכבות אלי מקור ולרונגמנית טרבה מינסו - אך מעליו המפיקים עם חזיונות שמונתו וההמליוני-השמו-כיתור בתולדות. פרק חבד משיקה לבן הכינוגאמת פנינה שמגיל, והוא קרא נריון כבוד "מורס" המוחלל כידותו הגבריים "מורס" שלישות ורביעיות, הרבה שקארי, הרבה חרש וזה היה הרבה חברה. גשים לא היו חשבות קרוב ששנים, אלא בילוי עם החברה - זה היה שוה טר-טק במסע חיותה גם אינו נקבה מורמנת - סק יד, נק מברר אני מוכן לקבל הערות ומחמאות. נקשן חרש חרש מהמדה העשיות להפוך מברר ערעיר-לימור דק משום ששקטיות מתוקת או ערעיר מלחול.



מפגש הריהוט האירופאי הגדול בישראל

יש לנו ספה משותפת.
נפגשו במרס, זה חזיו יום קץ לוחט. בקומה הראשונה ראית אותה... חיו שם עד עשרות, יפה, משובצות, מיוחדות אבל היא החמימה לנו. או אכזרי לבעלי... אותה אנתנו לוקחים חביבה. את פית השיבה חרדושה BRETZ.

55 פינות ישיבה לבחירתך.
בית מרס. מכל רחבי אירופה הגיעו לכאן חשבות המפורסמים. מיטב המומחים, חרפים חומעבים עם נשיו ומסורת אירובת שנים, פיתחו ויצרו מערכות ישיבה בסגנונות שונים חן מפותחות לכס כאן בבית מרס. ברא ובחרו למעמכם מערכת ישיבה על מי טעמכם מתוך מגוון של יותר מ-55 דגמים שונים באולמי התצוגה שלנו.

10,000 מ"ר של ריהוטים.
בוסק על פינות חשיבה המבוא אצלנו מאות דגמי ריהוט לכל מנות חבית. מחרוזי שינה מרוחבים, מטבחים, פינות אוכל, מונונים, שולחנות, כסאות, אורטות ועד חדרי נער צעירים וצבעוניים.

או בוא נמש כבר חשבו בבית מרס חקורב אליכם, כי מבאן לא יוצאים בלי ריהוט... אפשרות 4 תשלומים שקלילים שווים, ללא רבית, ללא חצאות.



בית מרס
מתוך במוצ"ש
תל-אביב, רח הרצל 158 חופה, רח הרצל 52
באר-שבע, דרך תברון 4 ירושלים, הרצוג 61

מונרו ספן, היריבית בהישג ידו, בציור על קיר חדרו במלון.



למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין
למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין
למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין

למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין
למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין

ועכשיו, גם היריבית בידו

קשה שלא לחבב את מונרו ספן, אדם חכם, נחמד, עם כל היתריות והגורם שלו, כפרטיטלי. האיש הזה לא קיבל מסמך בירוקרטיה, חביתות רועמת וגיגות בירוקרטיה מרתקים. אלה ראוה, הוא אומר על עצמו בתום פגישה ארוכה, אצלי אין בולשים, זה שבננו, זה מה שיוצא. הוא צודק, לעומת, ולכן הוא לי כל כך קשה שלא לחבב את ספן, אלא ידעתי כי הוא תוסף להתלהבות בנפשו, כי הוא תוסף, בעבריינים ואף כרוצחים, ועוד נאה על כך.

ספן תומך למשל, ברוח רדי בריטיש, וזו את כרישטל באקטור שמוניזארכיה ירה כרישטל, או חיל בן תשע, שיהיה סיל. לא, ושבננו מצהיל באקטור של חברה מוכת של עיות הדין, אחר הרג ועשרה נפצעו. חרש ערבת בירושלים, אדם ברישטל שקיטונג (שחריב מומייחבל שנגב מצהיל) למחיקה במחוז ירושלים. ארבעה ביראם נפצעו. בית משפט הדין את כרישטל: כוח ובניסיון. לדעה, גורו עלי מארישטל, אני לא מתחרה, הצהיר הרצח אורי גוריון, אני משוכנע שעשיתי את המעשה הנכון בתנאי הנכון.

מונרו ספן, כאמור, תוסף, עם כל היתריות והגורם שלו, כפרטיטלי. האיש הזה לא קיבל מסמך בירוקרטיה, חביתות רועמת וגיגות בירוקרטיה מרתקים. אלה ראוה, הוא אומר על עצמו בתום פגישה ארוכה, אצלי אין בולשים, זה שבננו, זה מה שיוצא. הוא צודק, לעומת, ולכן הוא לי כל כך קשה שלא לחבב את ספן, אלא ידעתי כי הוא תוסף להתלהבות בנפשו, כי הוא תוסף, בעבריינים ואף כרוצחים, ועוד נאה על כך.

ספן תומך למשל, ברוח רדי בריטיש, וזו את כרישטל באקטור שמוניזארכיה ירה כרישטל, או חיל בן תשע, שיהיה סיל. לא, ושבננו מצהיל באקטור של חברה מוכת של עיות הדין, אחר הרג ועשרה נפצעו. חרש ערבת בירושלים, אדם ברישטל שקיטונג (שחריב מומייחבל שנגב מצהיל) למחיקה במחוז ירושלים. ארבעה ביראם נפצעו. בית משפט הדין את כרישטל: כוח ובניסיון. לדעה, גורו עלי מארישטל, אני לא מתחרה, הצהיר הרצח אורי גוריון, אני משוכנע שעשיתי את המעשה הנכון בתנאי הנכון.

למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין
למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין

למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין
למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין

למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין
למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין

למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין
למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין

למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין
למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין

למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין
למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין

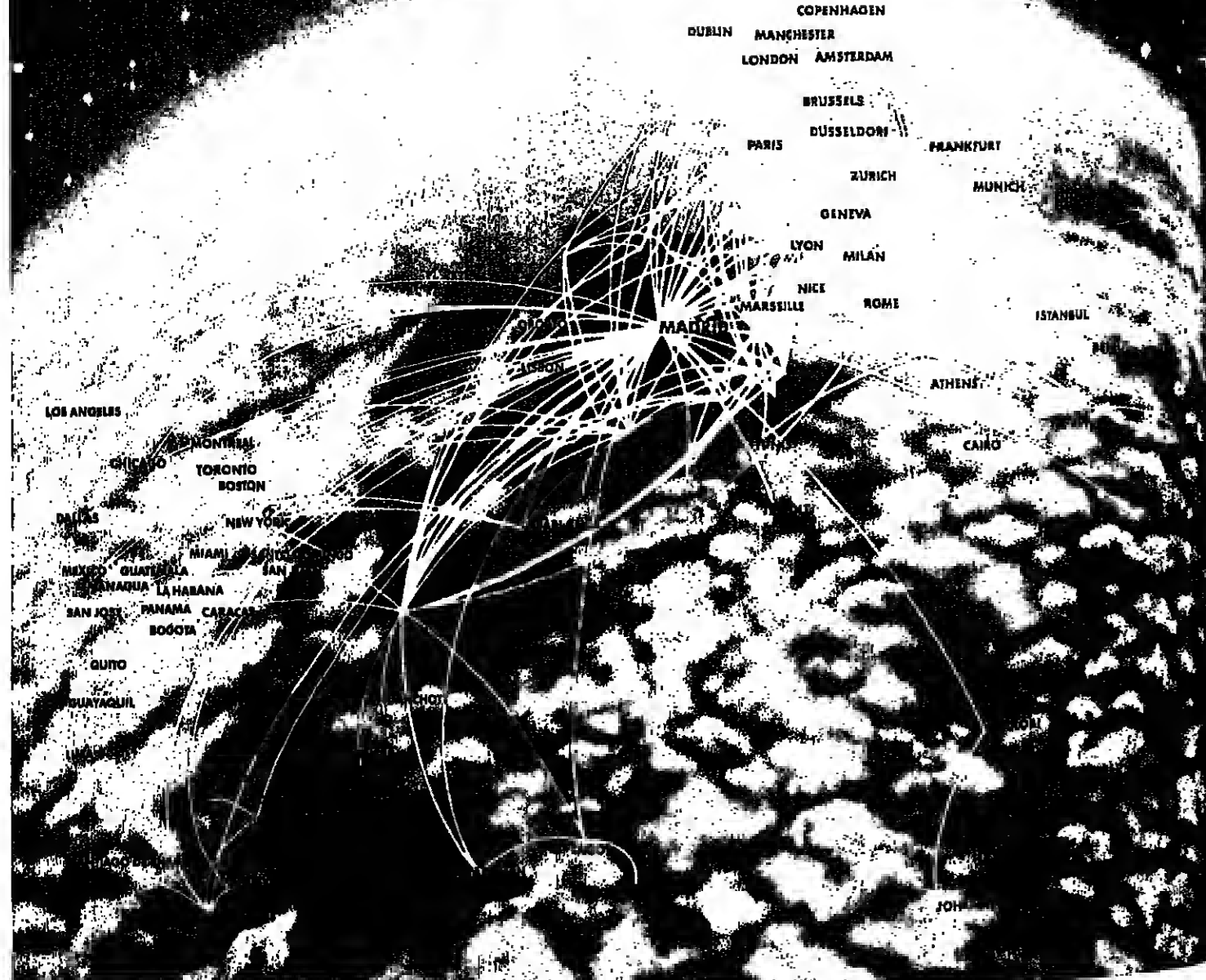
למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין
למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין

למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין
למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין

למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין
למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין

למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין
למנו ספן, יהודי עשיר
המורידה, קשה איתנו: הם
המורידה, רועש מאור,
המורידה, בירוקרטיה ואין

קשרים גדולים



באיבריה, נוחותו של תוסע עומדת מעל לכל. אנחנו יודעים שחיוך חם, תשובה נעימה, תשומת לב מנה - יכולים לתפח כל טיסה לחרבה רחבה יותר מחנה.

פנח עוד חיוס לזכור חסיונות שלך ובקש פרטים על איבריה - חברת התעופה לח חוכית.

פרטים במשרדי איבריה
ת"א: רח בן ורודח 14, טל 200246, 03-290976/7
חיפה: ריונפלד ספנוו בע"מ, רח חצממאות 104, טל 04-533261 ובכל משרדי חסיונות.



הקשרים הבינלאומיים חשובים. הקשר האנושי-קודם. איבריה.

וקשר אישי



לעלות לישראל הוא אינו מתכוון. לא אוכל לעשות זאת בגלל הברלינים. הם מנצלים אותי. זהו עור לא חוקי. בגלל מוכנים אין זה חוק של ממש. יש חוק כפי שמפרשת אותו המשפלה הנכבדית. אבל, חוק מזה, ישראל היא מדינה נפלאה. לכן, מראת מבטי לי ספן, בצולה אפיונית, כי מכאן יטוט לשווייץ. ספן, סוף סוף, לנוח מן החום וההזת והרעל והכיוונוסיה והגמט וכל השאר.

רק מעצמו לא יוכל לנוח. הוא חיי שופע מיצבורים איריים של אגריה וחוסר-מנוח. פח הוא ענה למלפון וסה הוא מקשיב למישות וסה הוא מברר ססיה. כעבור רגע הוא קפץ אל ירכתי החדר, ורודו בחורה עם מצלח שלופות מצלם את האורז, מוצא שישו שצלם אותו עם האורז, ולבסוף מסדר איכשה שנים הצלם-המתנרב יצולם. את-היך הוא מריג טייס-מנהלים ועיר מאחר מתיקית. הוא לוחש לתוכו את התאריך, המיקום המתיק ופרטי האירוע, כי להציג את הדיון על המרט המגנטי. ובטעם על כל אלה הוא גם שומע את השאלות ומשיב עליהן.

או מה השאלה, שכאשר אמרתי לו לכסוף כי הוא הוטעו שהתיקיות שודת אינסוף שפאלנים, לא וביא בחשבון שאלו גם אני כזה - השיב כי התרשם לפי הדרך שבה התנהלה שידועו, שאינני שמאל, אם כי בהחלט ייתכנו שלשינים המועלים בשירות בריל. נראה שבוכות אותו רושם יעני וסוב שפעיית, ביקש ממני ספן סעס וטקמרים שאקועו לכדי-שימול המיכסג. במקביל בלא שמעתיים לו אפילו למשל כחזות עם גיבורי המהותרת: כלומר, עם אלה מהם שפרט קיבלו תגינה.

כדרך תחנה עוצר אחי המתנהל שפטי-הישיבה. אני כבר רואה איזו כתבת-תא, הוא מתייר אלי כנעמיות. איזה אני שואל. על-הסילינגים המסננים שחומכים כנשיא-מדינה, הוא עונה מעיין, איך לא חשבת על זה קודם.



מונרו ספן, "בחרבה מוכנים אין פה חוק של מוכש. יש חוק בבי שמפרשת אותו המושפלה הנכבדית."

של דור כן-שימול. ספן אומר שגולן כשיכילו. בממו גולן, ספן ביקש שארזה העיניים והאנושים שלו כנשיא תחזות והאורגנויות. למשל: לערבן אותו במצב של כן-שימול, איך לעזר, למי לסנות כדי להפעיל לחץ, לברוק אם מי שהכסית למעל באמת פועל.

ולן נס סתרגם כשיכיל ספן את הסעון תירגום. באחרונה תירגם מכתב בן ארבעה עטורים בעברית, שנשלח אליו סכלא תלמנה. את המכתב (מכתב נהדר) חיבר יהודה עציון, ממנהיגי סתרגת-המדינה, אשר נדון לשבע שנות מאסר בסועל על הלוק כתיבתו והכנתו למינועים כראשי-התורה (החלה לי חוכות והשתתף בקיצוץ רגליים של כמה מרצחים) ועל חיזתו היזום והדחף החדר בקשר לפוצץ את מיסגרי הריבית. למח כתב עציון אל ספן, אינני יודע. הוא שמע עלי. הרבה אנשים ששמעו שאני מענטש, בותבים אלי. במכתב הוא בירך אותי וביקש שאני אעשה עלייה ואקועו לעשות מרינה יותר טובה. חן מזה התגבל עציון במכתב על שלא יכול להגיע לסעודת-העבודה כעניין הריבית. ספן שבה לספר כי שלח גם אלי חמנה להשתתף בה.

הוא קיווה למנש את עציון ככלא. לא הצליח. בעיקר רצה להיפגש עם כן-שימול. גם בזה לא הצליח. את שניהם, עציון וכן-שימול, לא פגש מעולם. הוא רחנחם בפגישה עם מאיר לביא, הפקר שפוטו: לביא, לפחות, איננו כלוא. ספן ביקש ממני כי יקשר במקומו את כן-שימול, ולביא ובסוף.

(המשך מהעמוד הקודם)
גיבור גס אם זה לא מצא חן בעיני ברילב.

מלכר סיקרי כן-שימול ולביא, נפרד מונרו ספן מכספו לסוכת מסדות סוגרדות. חמש-סאות רולר לזה, שלוש-סאות רולר לזה, אולי אף חולר לזה. לא סבומים גדולים. הפידוס סמושש סאור, משוססה. גותן אם יש צורך לעשות משהו. למסרות לאמיות-ציוניות. גוש-אטונים זו רונסה מצוינת, לא לשום רבר שפאלני. השפאל שולס בעיתונות, כטלחיהה וכמעט ככל וסריה, פוסק ספן ומסנן על הטבל שרמבה לו קריאת. גידולס פוסטל ועל והלטנו עקב כי להפסיק את המני על העיתון, אורי תירסר שנים.

לרבריו, הוא גותן לצדקה בין עשירים לעשירים-וחמיסה אף רולר כשנה. ספן פועל באמצעות קרן שהקים, קרן הבסיס וסוסו: עורבות יסור - חיוניות להבנת האמת: רוב תרומותיו מברות וסנוכות מססיה-הכנסה. סור צריך להיות.

בין התרומות שאין ספן מספר עליהן, יש הקצבה רולרית לבמה סאור, אומי מי שידרע ל-משוה וזמה לכן-שימול. מה יוכל להיות רומה לכן-שימול? עור רוצה יהורי שקמל ערבי ככה סתמו: ויש הקצאות למינסוסים רבי-חשיבות ולמשל: מלכות, ביסאון לציונות מהפכנית, באגליה: ויש תודים מוכנים והולך אל לוחמי הריבית.

הריבית הוא השיגעון החורש של ספן. כלומר, לפתע-שימול הוא גילה שהחיים אינם חיים ללא תפילה וכה על הריבית. ספן, יש לרעת, הוא אולי צדיק אבל ופוטרי, ולא ארוק ביותר (בשבילי, לרדת יהורי זה לעשות רברים טובים, מיצות, יותר חשוב מאשר ראווענע, להתפלל). אלא מה. אני יהורי לאומי. ביקרתי שם (בהריבית) לא פעם. מעולם לא ראיתי יהודים סתמללים שם וחשבת שרברנים אסור ואת עליהם. חסדי לי סו מדיניות-משפלה לא לתת ליהודים רתים להתפלל שם, אלא לאפשר רק ליהודים כמני הבאים לבקר בתיירים. זוהי אפליה מובהקת מלי יהודים בארצם שלהם.

עד כה, רק פועטים בשוליה-שוליים הימניים, נמנו עם המועלמים מן הסכנה של סלחתי-סירש עם העולם המוסלמי כגלל הריבית. חן, למשל, אנשי גוש-אמנים, חברי מתרחת-הסירור והעזרת, שביקשו לרסס את המסגרים על הריבית (ואני יכול להבין כיצד קרה שאנשים לוקחים את חוק לירישים, אומר המיסגרים, ושחברי המסגרת לא באו אלא להחליף את אוקסי ונדשים של חוק החוק, וחי. נאמני הריבית" בהנהגת גרשן סלומן ספן: הוא גרא ל קורס. כסו נביא. אבל עכשיו גרל והולך מיספרם של המייליים לסקסי-פולחן יהודיים על הריבית, לשליטה בו, לסילוק המוסלמים ממנו: כראשית החורש פסק כידושלים כנס של מאה רבנים כי חובה על כל יהודי לעלות על החר ולהתפלל שם. כננס השתתף הכריזמטי לשעבר, שלמה גורן, המתרגם כוודא על זיכרונות הוראיים ורגמת תקיעה כשופר לנחב את-קדשה שוהאך נכבש.

ורב גורן נפגש בשבע עשירי עם מונרו ספן. הדתה לו שיהיה גלוייה, מספר ספן ואסר כי העלה כנשיאה רעיון שהגה: כבר כגמל-התעופה קנדי בגנייזוק, יספור לסטים באליעל על הריבית ועל האפשרות לבקר בו. הדבה לא יודעים, ציון ספן כרבריי-הסבור, לרבריו, אמר לו רוב גורן שוהרעין סוכ. יומיים לפניכן איזה ספן, בססערה. החומה בעיד העתיקה, נצינים של קצבאות הנאכנות על כיבוש הריבית. ספן הקשיב לתוכנית שרקמו הסטריים מרת והשתכנעו קבעה את סידת הסיכוי שאיננו ישיחה.

אני רוצה לעשות כל מה שאני יכול כדי לעזור ליהודים שרוצים להתפלל שם, ולא להיות סגורשים כדיר המסערה ומאיימים בדי הערבים, מכריז ספן. העזרה היחידה שאני יכול לתת היא עזרה פיננסית, וגם מרלית. לתת לזה לרעת שזה אינו לכר. שיש מישוט באמריקה שחושק עליהם רוצה לעזור.

כדי לעזור, יש לספן נציג בארץ ואב גולן, איש חסידי-ציוני ירושלמי, שעלה לישראל סארגת-צבית לפני שבע שנים. הם חבירו אשתוק, באמצעות אבי

**אב תשמ"ו
מאת נילי פרידלנדר
צילומים: שמואל רחמני**



הבית המרכזי שהוא בית בן קומה אחת נוצר עדיין תמונות משפחתיות מרשימות ונופה. בשטח אחוזות בית דינאל עוד בתים אחדים המשמשים כבתים פרטיים וגם בתים פרטיים של בני משפחת בלוטיטש, ביניהם וברכיהו מהסיוור בבית לננה עם הדקלים ומג'◀

בית, שנבנה בשנת 1886. אחרי בית המועצה הישן שנבנתו ויכרת השם "המחנה הירוק", הוא נהרץ במה שהיה כינוייהם בית מזר ומסדריה לבן עם קירות צהובים, המשמש כמבוק ההואות והתכונות. ממלח וואים נ' צלוב - הוא ה"קוויטל" - שדיריין וזתו בו מזר קוויטלם כבודת הולנדיים.

מאן מוואלץ לייזל, בית סערה נחבוב ותרבושים חיוניות. ולחשיא אל תבית דיראל ואל בית לנה. בתים אלה הם חלק מאחוריה פריטל של בני משפחה בנטישית שחגגו לכאן מאז יבולת השנת 1911. בית לנה, שחוא בלגיה היום, תלל, ויהי בית אחורא

לרדת ודוקא בתחת בנימינה וממנה
לעלות באיטומבא כל תל תל תרדובי – כל
שנה וכל שנה תחת חקבותיו חושב, בח'
קל על המסדרים, התהליך – התחבול
המסידים שבו נמצאים כל בני חצורו
ועובדיה במינון כל כליהן חצורו
ישן, ולרבותה נקטת על ששן תמורה
על חזון בשתי יעשור חקבותיה
האלף בת לחשקין על איתקל ששור
ש בתקדש קול וחוביה, חרבתם בקו
יופיתל האביב עורבם על בתחתם
הקטנה וחצוריה על יתוריקע, קל
המשה אפשר לעלות לשומע קו ד'
גל, וכל חלה רבנית.

[illegible][illegible]

התקבל של "כרמל מוזיאון" בזכרון
מקום זה השתתף וזמן חולדת של מאה
היום הנשבה חשומרת עדיין על
ההקלאת עם שמחות הכורמרים
התקוות עדיין נוראת מן ושמם כמו
המחשבות בתי הכרמל. ובין זכ
המחשבות שוב חזק חזק הצבירי חכי
אפי - שבו אפשר לבלות שעות
הנאות של קיץ.

החול המועד כאן מיוחד לבעלי
המקום. מלבד יאקובסון של אגד
המקום לזכרון יאקובסון של הרבנים

RENAULT 25

רנו 26 GTX אינה מכוננית לכל אחד. היא מכוננית יוקרה לאנשים הרוצים את המקסימום. בין האנשים שקט אותה בארץ תמצא מנכ"ל בנק גדול, יו"ר אגודת הספורט הגדולה בארץ, מנכ"לי חברות טכסטיל, ביטוח, כימיקלים, תרופות ועוד.

בשלט רחוק, מערכת סטורטו בעלת 6 מקפולים הניעתה לכיוונון גם מבטו החוצה ועוד.
לחמוצר הסטנדרטי ברוט 25 DTX מרובו אליק, כדי לאפשר לך בטירות ונחות במגירה.
אתה מזהה את האותיות האדומים על מבניתם חזקה ומתירה - אתה עומד להתרחק.
מגיעה רוט 25 DTX למחיר מיוחד של 195 קמ"ש ו-123 כ"ס ד"ר בודד שחולק דלק של 15.8 ק"מ לליטר (מחיר 90 מ"מ).

אם ברצונך לקבל פרטים נוספים, חייך מוזמן לטלפן לחברת בני משה קדרו בע"מ טל. 03-627111 ולתאם פגישה אישית עם בני עופרי. להשתמע.

בני תשעה קרסו
 ■ ת"א טל. 627151 ■ חיפה טל. 727204

■ ירושלים טל. 226491 ■ באר-שבע טל. 70911
 ■ חיפה טל. 510296 ■ נתניה טל. 40404
 ■ אילת טל. 78871, 78024 ■ קריית גת טל. 887870

רִנוֹ GTX25 סימור הצלחה
בשנת 1980 החלו מהקסי רנו לתכנן מכוניות יוקרה שתתחרה עם מכוניות פרא אחרות.
בשנים 1985, 5 שנים לאחר מכן, הוצגה ח-רנו 25 - וכבר אותה שנה הגיעה למקום הראשון במכירות בצרפת, למכוניות מסוגה.
בתוך שנה, נרשמו היתרונות שלה מעל 300,000 מכוניות רנו 25 בלתי-רנו מכוניות של משיח צרפתי.

מהו סוד ההצלחה של רנו GTX 25?
 רנו GTX 25 ממקדת את תשומת לב, כשאתה נוח ברכב GTX 25 אתה נהנה משילוב מרעף של מכונית מתקדם ומספרות נוחות – עם ביצועים מעולים של מכונית ספורט. וזה תמונה.
 לשינוי מערכת מחשב המתריעה על כל תקלה בקול אוושי, מערכת מיוזם אלקטרונית מאפשרת לך לשמור על מנוסתך ממוחזקת לפי בחירתך, לטעות ושגגות. מערכת מכונית לוחשת ללוחשת.

אין מחיר לאמינות של RENAULT



סופהקוט

מעריב

טוביה קרופיק, כורם זכרונני. באגודפו עובי
Royalty, שצבעים אדום כדם.
(צילום: שמואל רחמני)

האזינה לאל

טיוול סוכסוכ

נרדיווליסטים בני משפחת אה ונוסן, ואף חדר האמבטיה בבית אביהם ברחוב המייסדים חורה שרה אהרונסון "צבוחת ניל" בוי לירות ברקת, בסתיו 1917, אחותה הצעירה רחל רבקה, ומשיבה להיות מאורסת לאבשלום מיינברג עוד שנים רבות לאחר שנודע חתולת טיני במלח"ע הראשונה, ולפי מותה כשיבה טובה מסרה את בית אהרונסון שבו קפא הומן בעשור השני של המאה ה-20 ליד צה"ל.

ובין כל הסאטות המשפחתיות וסיפורי האהבה והמוות צומחות באן משפחות שורשיות של תקלידים וזכר ניומ, בורמים ובעלי מטעי ויחיים, שסקרנותם.

החוב המייסדים הוא החוב של לבביש ובחובות עבירות ישנות על המצבות השקופות בעמ, באל האור נים.

בדרך לשם וואס משפאל לכביש את בריכת ביימון, בריכת הים הראי שונה של המושבה, ועליה כתובת המוכיחה את המדינה הידוע, הוא הבא רון דושייל, את מקורו אליה שיד והקדיר יעקב בן-שמואל.

מקל הושיננטוניה המיתמרים מעל בית אהרונסון וואס לאקי עלי הבוטאית העבירי הראשון אהרון אהרן וניסעו גם בשירת המחתמה ליר מולק עזליה בבבשי המהיר הי-מהר.

מבאן מומלל לחזור לרכב ולצאת לטיול בשדרות מילי (ליד התחנה הר-לק), ולחמשיך מניבה לביוון הרב יפהוץ הצומח אל הים, מניס משידי רות גילי ימינה לחוב קרש ושידי ימינה לחוב יפהוץ, מתמללים מהיר לוח החדשות ומבטיים מערבה לוף חורוקי כחול עד הים הגרול, בעיקר יפה באן בשעות אחה"צ, ולראות מה את השקופה - זו משהו חרות תביר אות "מבטחים" לחברי קופתהחולים נמצאת באן, מבט מנובה על מרחבי הים התיכון, תחוף החולי, בריכת הר-גום של הקיבוצים מעין-צבי ומעין מובאל וגם מטעי הבגנות.

סיסוב יפה הוא לחזור מיהרג-רדך רחוב תרע"ב לקטע תבגני של רחוב המייסדים, שבמסעות הקטע של חרוב ליד ביתהכנסת סגור למטיע ברכב ככה זה בוכון מודי-דווח.

רמת הנדיב

מה יפה המיר, עובדים בשער עם סמל משפחה דושיילר ומחללקים באן שטת חתן בשבעים רוגם, וזוא יצירת מוסה של ארינבל הננים שלמה אורדיוינבר, חבר קיבוץ נמר, יש בו שילוב של כן תופשי בסגנון אנגלי וון סימטרי בסגנון צרפתי, השילוב עם החורש תבכטי שעבשיו לחלק בגן שביילי, מחלק לדר חתן, ויצר נון יומה ויחורדי למקום, מתחורש חטבעי למי השער עובדים לוחבה המדוצא באריות אגן מלכניים, לספסלי אבן, מדשאה רחבת ידיים, גמ ורדים, שער-דמש וספת חישוכים שבהם תפן הכאירן דושיילר, הוא הנדיב הויוע, מחצר קטנה עובדים אל מערת הקבר, אל עמודי שיש שחורים ומרשימים וביניהם פים צדק ומבאן שוב יוצאים אל מרחבי הנוף.

אמפיתאטרון קטן תבוי באן, יש מסלעת וחלקן רחב נפתח אל נוף הים, תלרות והברמים, באן מומשים תבדושים הימנציוניים קצבה של דקלי קוקוס, ערונות וורדים ושעושישם ראסוסי, מתמדישאה תרונים בין חורשות חפניות לון חופשית, כל יום, משמנות בבוקר עד ארבע אחה"צ, בימי שיש עד שעת שחיים, ובשבתות ובתנים עד שלוש, הבכיסה לאחוזות הקבר - רק בימי חול.

מול השער תניין בצל אוניות הצומח אל תים הבחול, קוקוס, שידות ואם תשובו לבאן בחורף ובאביב, תטיילו שוב בשבילי החורש והסגנו והוא אותו מלא מרחי בר.

החוב תרע"ב הוא כרם התימנים של בוכון, שחמיעו מה בשנת תרע"ב היא שנת 1912, עד תיום נשמר תחת המיוחדת הוא ושל הצרונות במורד הצבני של וברון-יעקב, מי שמעניין לראות או לקנות אדמה או לבנות בית בוכון של שנת 1966 ימי שך מבאן צמנה ב"דרך מילס" אל היולות תחדשות.

ומי שרודה לטיול בשביל הים והשקף צמנה, יפה מרחוב המייסדים שחלק הכאירן אדמונד ובימון) וער שילד לעולמו, בקיש חושקיר יחד עם הבאוריות אולאיר (נדח) לא בוקב של וברון-יעקב, אלא על תבכטה וצר פה לעבר חישוכים שאותם עוד לבסס ותושבים את שמו ויש בני משפח ות, וגם אם בומנו תינה בקירות הר על כן, עשרות השנים שחלמו השכי חו גם את המיירות האני.

ממעלו הגורל האחרון של הבאירן לתועלת בני ישראל באן תחת הון למקסימים חוז על רכס "חוסס הבכרים" בין וים תתינס לבקעת הכרמים וגם עת האלונים.

אל גי "רמת הנדיב" לטעים דוד מה מוצתת אגד בחוב המייסדים לכ- את שעות הצהריים החמות מומלץ לבלות בן המדול ותיפס ביות בארלי, בין וברון לבנימניה.

עכשיו, הרדיה וסילוק ריכוזי השומן מרדי מורית - עם הוכחות!



מר מורית - ביקורת רפואי

"הפחתתי בקלות 24 ק"ג ב-40 יום ובפיקוח רפואי. כל ריכוזי השומן בירכיים והבטן נעלמו לגמרי... מחילת שמנה הפכתי לאדם מאושר עם הצעות רבות לדוגמנות - בזכות השיטה האישית להרדיה וסילוק השומנים שהותאמה לי במרזי מורית".

לבנה כהן
מרטין סוכ 6/5, קרית ים ב' חשה

תינים - מרזי מורית שולחת עכשיו לביתך חומר הסבר מפורט + הוכחות מצולמות.
חייג : 02-663125, 02-630423, או בתלשו.

ועמית המשקל, יש לך עם מי לרבר בכל יום - ובכוחות מלאה.

חיינים - 24 שעות ביממה
כל שעליך לעשות הוא לחייג כבר כרגע זה לטלי 02-663126, 02-663125, 02-630423, או לשלוח את החולש המערך ולהתמין ללא כל התחייבות, חומר הסבר שליטה + שאלון הרשמה מרזי + הוכחות מצולמות + הסבר למשקל ותכשירים לאיזורי השומן.

הרדיה מהירה + סילוק ריכוזי השומן בפיקוח רפואי

הרדיה מידאה וכוונה חייבת להיות מוכוונת, מתואמת לנתוניך והבריאותיים ותגונמים ולאוחר-הידך ע"י רוסא נולא ע"י מחשכ, ולהתכצע בביקוח רפואי, חתי וההתחלה הנכונה של הרדיה בטוחה - ולחמיר.

לבת כהן
מרטין סוכ 6/8, קרית ים ב' חשה

התאמה אישית ויעוץ יום-יומי

השיטה הבלעדיה לסרדי מורית בביקוח רפואי כוללת: הכניית הרדיה אישית, הכניית תוצאות אישית, הכניית לשמירת המשקל לחמיר, הכניית לסילוק ריכוזי השומן, תכשירים בלעריים וספקה טכני - ללא תרופות, הכניית יעוץ יומי-יומי, קססה להצלחה ומעל לכל - הכוונה של רוסא להרדיה מהירה ובריאה.

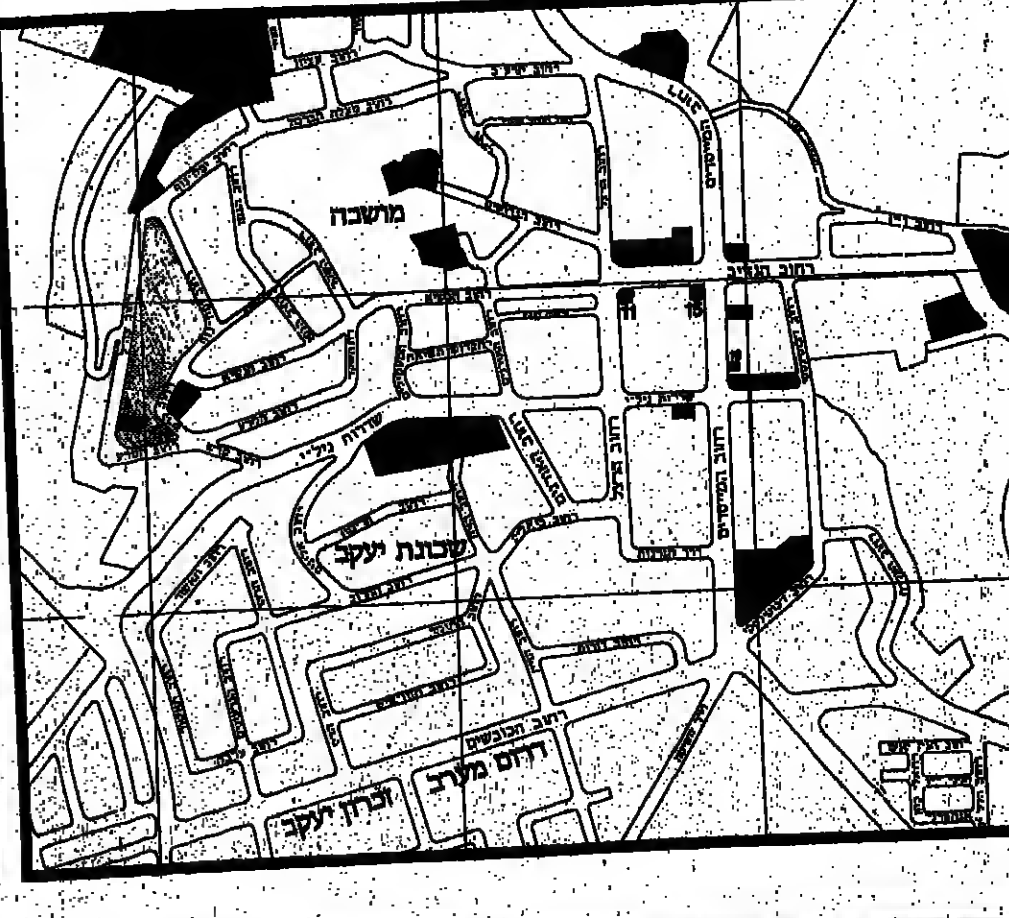
ניתן למסור פרטים אישיים, לצנות והיעצות, לצורך מילוי שאלון הרשמה, כאמצעות הטלפון, בין השעות 16:00-08:00.



מרכז מורית בע"מ
רח' אליפז 30, ת"ד 4456
ירושלים 91043



הסרדים בלעדיה לריכוזי השומן תשקף מתכנת - מושלבים אישית הכניית הרדיה שלך בביקוח רפואי.



פאדא סא אל מאל



צביקה ברוגשטיין, מקים שבט "העונג", ואורית רונבלט ליד שולחן הביליארד. הרב, חלב וחילדים" (צילומים: עמוס לבב).

א ת "מענינים" בטאון צופי טרפז ספרותי ציסק, מחברת טיבה תוספתה בצידים הש" מלי העליון של הדסים. כמו באנגליה, קשה להתעלם מהם, 1400 חניכי שבט ילדי היורים שהטילו עונן במספר, על שפת עמק הסיליקון, מרוב הסחשים האמריקני. "העונג" זה גם שם השבט, במקרה או שלא במקרה. מיי יום א' הם קורעים את המסכה שבמרכז הקהילתי היהודי, והאמריקנים, שספרם התרגלו לקהילות הישראליות, מבינים בהם כתרומה, אולי אף בשמץ של סלידה.

הני שמואלי, שליח הצופים בארצות, היה המום לוכד המראה הזה, במחילה שליחותו. אבל עתה, בתום שלוש שבועות, הוא מוכן על "צבר" וכך קוראים לצופים הישראלים באמריקה אפילו בנאווה. יש לנו 1,200 חניכים ב-12 מניפים בכל חזבי היבשה, הוא אומר, והוא התנועה הציונית היחידה שהולכת וגדלה היום באמריקה. כמה חניכים באים ממשפחות של יורדים ממזרחים (עם תואר חזרה לארץ) וכמה קטעים, רק ל-20 אחוז יש תואר שבה, משיב חני.

הם נפגשים בינם לבין עצמם, אוכלים פלאפל, צוחקים מה "גשש", נהנים מנגלות אמריקה אך מתרפקים על ילדותם הישראלית הנגזלת. אומרים עליהם שהם סובלים מ"הוהו שסועה", חיים בתחושת ארעיות, בצילו של מסר כפול. הם עצמם מדברים על שיבה לישראל, אבל מבינים את ההורים שירדו. חניכי "העונג", אחד מ-12 סופי תנועת הצופים הישראלים באמריקה, דור שני לידידה.

מאת עמוס לבב

לפי א. אסתר, נהוג שולח ברוגשים. כהא אמרים ל"מחנה היורים" כבר מנגזלת את חז ההודיה. משם מה אומרים ונגזלת גם את ליל כל הקדושים.

אני יש סיפורים. המון סיפורים. למשל, אנו נער שנלאו לו 18 והוא רצה לחזור ארצה כדי להתגייס לנח"ל. אביו במעם רבץ לו. האב איים עליו לא נתמך כך כספית. אחריכן עבר לשיטה אחרת: אולי נקנה לו איוו מכונת קטנה הנער לא יצא מלל או הטיער על הילדה שאניה אבר לה בארץ. עק שטיים את נוסע לאחוזי בלוס-אנג'לס. הוא נקל אחת, הממה ונגזלת, על הבטום, ואחרי זה הממש אלה הוורים. ויש גם סיפור על "הילד שלי" מיד הוורים בנידודים, כן 18, שהתחתן עם אישה בת 28 - בשביל ה"גיון קארה".

הני מרגיש כי לא הרי עסק הסיליקון ועסק קהילות היורים בלוס-אנג'לס או בנידודים. אך נקט הממש חוק חיות משפחות ישראליות שהם מרגישים נכוח בארץ במעמד בניוני נכוח. מרגיש מרגשים שבא לחמש קצת יותר בסף. א ש"חשני" הקים בשבילם צביקה ברוגשטיין, כן שניע לאמריקה מיד אחרי הצבא. מיים תואר וחקר נקדיו וחזאר שני באוניברסיטת סטנפורד וחקר את ככמה תרבות מחשבים, ובאפריל שב זה.

באוקטובר 1982 התארגנו הורים וביקשו ממני ללכת עם צופים, הוא מוכר. התחילו בקמ, נפגשו ויש קטנות, בארץ, על הרשא. זה החל בסמם לישם מרגשים, והמשך היה חובבות הורבה. שני מנידודים חובבות שנותית וחורשים מתוך אחריות מעילות מקדשים לישראל, ומזה מאד זה לא רבץ בעמק הסיליקון יש כבר 140 חניכים. נקדיו חושב ש"צבר" מקל על היידה. אבל הוא עשה לצב"ר מקל על השיבה הביתה.

התקן מורכב ממונן מרגשים קטנים. אנשים חששו לחזרה רוצים עוד כמך, עוד תואר, ורוצים חזרה אז השיבה כל כלם קטן יכול לעזר, אפילו צב"ר. אני לא בער השיבה של התגבות לאנשים והלך, זה אומר, להמך. צריך לעזר. כאן הילד מיד עתה, מוכר על הארץ. זו דרך להתחיל אותם לצלאל. צביקה מעף עין על 140 ילדי טיפוחיו חזם מאמר תחת בין ואמריקנים המכמתרים. אני גם קרא את משפחותיה.

הנפך הגדול הזה של ילדים ישראלים כאן - מתקל בעיה מסוימת בארץ, בכונן" אני שואל. לא נשק, מכים צביקה, מחדדת וקצת עצוב. אצן קטנה, האנשים חכמים, אין להם מפסיק אשירות.

האדם נדנדו לך? לאה אתה מתכוונת? אתה יודע, בשנותים לחם יותר מרי ישראל, ויש מיי ציונות.

הם לא התעבנו בחוכה, המטרה שלנו לא התהה למשך. למשך.

כאן בידינו להשיג מסורת אלה. אבל בעקסיון אנו פועלים אותם. הם נוסעים לארץ בתוכנית "חץ" וקשה של הגרע, מרגשים רק עברית, נפגשים רק ע ישראליים. הם לא שותים משקאות חרישים, לא מעשים ממים.

צביקה חושב תרבה על כעיית היידה ובשואה טמא אתה. חז נפגע בנור והגיוני יותר מהמחשבים שמרגשים כבר כל כך הרבה מוצילונים. לתומעה של ישראלים בארצם יש כמה צדדים, הוא אומר, בעיתותיהם.



הני שמואלי: "אנחנו מקשים על היורדים"

הבים, חלב, והילדים. אשר לבים - הפער בין מה שיש לך לבין מה שאתה רוצה, רק נול. יש לך חרבה, אבל אתה רוצה הרבה יותר. אמריקה אינה "גליק" גדול מהבחינה הכספית. ומה שקשור ללב - מבחינה חברתית, אתה ואני יורדים שאין כמו בארץ. אריכים מהם נכון, אבל אין חברים. נשאר הילדים, זה הכעיה הגדולה המציקה לרוב הורדים. הם נותנים לילדים חבל, הילדים נהנים, וזה מקל עליהם את דרגי האשמה. אבל בכל זאת חסר לילדים משהו. חברה מהרה להם.

בוא נרבר קצת על הורדים, אני אומר לצביקה, מה מאפיין משפחות יורדים בעמק הסיליקון? אלה אנשים שלא היה להם רע בארץ, הם באו לכאן בגלל הצורך בשינוי ובגלל האתגר המקצועי. מוכמילונים "אנחנו נמחד טוב כאמריקה". היורד הממוצע בעמק הסיליקון עובר קשה טאר, ויש לו הכנסה שמעמירה אותו ברמת לא יותר מבהה מזו של המקביל לו בישראל. רובם נפגשים בקיץ עם ישראלים.

הם מאושרים? אבל גם מתוסכלים. לא תראה י. מאושרים, אלא גם מתוסכלים. שום מעורבות. לא אותם בשום ארגון אמריקני. שום מעורבות. לא

כולנו רוצים לחזור לארץ? עשוראל זה הבית שלנו. אמריקה זו רק דירה שכורה.

האדם נדנדו לך? לאה אתה מתכוונת? אתה יודע, בשנותים לחם יותר מרי ישראל, ויש מיי ציונות.

הם לא התעבנו בחוכה, המטרה שלנו לא התהה למשך. למשך.

כאן בידינו להשיג מסורת אלה. אבל בעקסיון אנו פועלים אותם. הם נוסעים לארץ בתוכנית "חץ" וקשה של הגרע, מרגשים רק עברית, נפגשים רק ע ישראליים. הם לא שותים משקאות חרישים, לא מעשים ממים.

צביקה חושב תרבה על כעיית היידה ובשואה טמא אתה. חז נפגע בנור והגיוני יותר מהמחשבים שמרגשים כבר כל כך הרבה מוצילונים. לתומעה של ישראלים בארצם יש כמה צדדים, הוא אומר, בעיתותיהם.

יורד" לא מיספמית. יורד בעיני הוא כל מי שבא מנאורץ להנשמת מסורת אישיות. אם בא מישהו ללמוד או להשתלם, איננו מאשים אותו.

ואת השאר אתה מאשים? בן. אבל לא כונים מדינה על בסיס של רגשות אשמה. אני חי במדינה אם המאן, לגבי, הוא חובב.

למה עם ערבים? בונים מדינה על בסיס של הדין. אתה נמצא בישראל כי שם יש לך בטוח, חברה, כי מוכ לך. חסר יש מי שקומץ מהעגלה. 10' אנושים. ואם יהיו מה בעיות, הם יהיו הראשונים שירוצו חזרה. זה כמו שארבעה סוככים אלונקה, ואד מרגה. לא מוכי.

יכולנו לשוחח עם צביקה שעות, אבל הנליון קצר והיורדים רבים. שלפנו שלוש בנות מתוך חבורה רועשת במסערה מסוכה למזון מהיר: אחת רונבלט, שרון סקובסקי וענת בנין. שרון באה לכאן עם הדיה לפני ששנים, האב, יוסף, בא לשני שנות שבתון שהתארבו קצת. שרון בת 17. אני חודת לארץ, לצבא, הוא מכריה, "הארץ זה המקום שלי. רק בגלל משפחתי אני פה, וצבר" זה עכשיו כל החיים שלי. מירושל, בשבילי, למגש חברים ישראליים". שרון במחה שם הריה יחזיר. אשר לחביה שלא יחזיר - זו באמת בעיה שאנשים עובד את הארץ ולא חזרה. להם יש בעיית הוזה, ולארץ יש בעיה שאנשים שובים אותה. זה סימן שלא היה להם טוב בארצם.

חיות בת 17. נולדה בנידודים. האם באה ללמוד בנידודים, מנשה את האב ומהגרים, אלא מחזן. בולם חזרו לארץ, חיו בחובות, והגיעו לעמק הסיליקון לפני חמש שנים. לא קבעו זמן מדיק לשיבה. גם בשבילם "צבר" זה כל חיים. "ההורים מעוררים אחי ללכת, הם מאוד מצוטיב", היא אומרת, רני, אחיה יתנים להלל. בשנימור קול". כולם צוחקים. גברים בנששים והמספחה שתחזור ארצה כשהילד יגמור קול". עכשיו הוא כן שלום.

אמריקה בשבילי זה לרינג אקספיריאנס, אבל זה גם עשה אחי יותר יהודי, היא אומרת.

ענת בנת היתה בת חצי שנה בשוניה ירד. כל השנים רצתה לחזור ארצה. אני חשבת שזה מאבא שלי, הוא מאוד אוהב את הארץ.

כולנו רוצים לחזור לארץ? קמפז אורית לשיחה עם משפח יסה, ישראל זה הבית שלנו. אמריקה זו רק דירה שכורה.

כולם לצב"ר מרגשים על שיבה, ומקשים את סיגל (אל תוכיר שם משפחה) שעשתה את זה. עכשיו היא חיילת בצה"ל, ובאה לבקר ומלוחז. לא חזרה לארץ בגלל "צבר", אבל הוא עוד לי להבין לאן אני שייכת, היא אומרת. והם הוא לא מאשימה את הדיה שירד. לא עמדתי במבנם. לא עברתי את מה שהם עברו.

מה הם עברו? סיגל מספרת כמו ישראלית ותיקה. שנחם נתנו הרבה לארץ, שירתו בצבא, אבל משהו רסוב מאד בארץ אם כל כך הרבה אנשים מהעליות חוזבים. זה שיש להם השכלה כבר חסך אותם לעיליות. הם גם משכילים, והארץ היתה בשבילם חבל. הם היו ציונים.

אתה אומרת שהארץ אשמה בדידת? בירד. שם האנשים שירדו אשמים. אבל כנראה משהו השתנה בארץ. רבה צעירים מרגשים על עיבים.

למה את מספרת להם? אני אומרת להם ששם שיבאו לאמריקה, שיראו ויחזרו. כי במשו של רבר אים חי במקום שסוב לר.

למה את מספרת להם? אני אומרת להם ששם שיבאו לאמריקה, שיראו ויחזרו. כי במשו של רבר אים חי במקום שסוב לר.

צופים מן פריניסקו, על המים

המכללה למינהל

מסודר רציני לאנשים רצינים

מחשבים זה העתיד המכללה למינהל-זו הדרך



תיכנות
טכנאות-מחשב
ניתוח מערכות
תיעוד תוכנה
אבטחת מידע
הכשרת מורים
עבוד תמלילים
יישומי מחשב למנהלים
הנהלת חשבונות ממוחשבת
הכרת מחשב ושפת BASIC

מסודר רציני לאנשים רצינים
אם אתם חושבים ברצינות על לימודי מחשב, המכללה למינהל היא הדרך שלכם להצלחה. כאן עושים חבל בדי להעלות על מסלול של מחשבים. סל תוראה מובחר, סדנאות מחשבים-מבנים שבוגרים, מערכי למידה עדכניים ויום אישי לכל אחד הדרך וקבוצות למידה חובל לסוד ולרוב מקצוע תול מרמור חיסור ועד לסוף תחבובות החכמה ביותר.
יותר מ-250,000 בוגרים
במכללה למינהל אחת בדיים מובחרת. זהו נוג ציבורי חופשי של למסורת רווח (מלכ"ר) הוא המסור חרצני וחברול מסוגו בארץ, שברר הסודר למעלה מ-250,000 בוגרים, במסלולי המוניטין של המסור והמעורבות העמוקה של המוריו ובבגוריו כמשק, משמרים למשך השנים רוח מעשיה לקידום מקצועי.



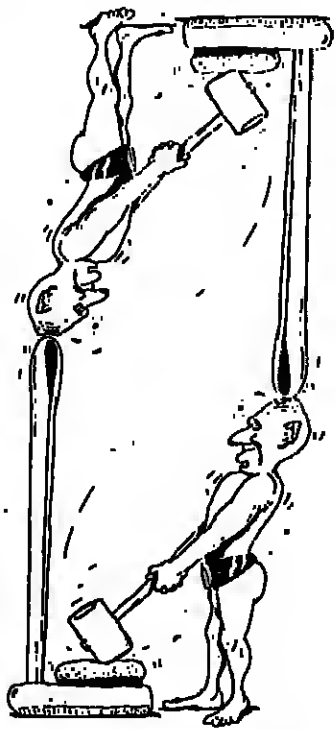
אם אתה קרוב לנושא אנו קרובים אליך

נחייב פתוח-לעתיד בטוח!

שיפורים

התנצלות

לפני שטען מרדכי כאן משור על חילול ועל סיכוי המפקדים רבירים בצל. לפני שכתובתי, יצא לי לספר את זה לחילול, למפקדים בבירים, לנשות מפקדים בבירים ולאבות של חילול, וכולם רחוקים צחק. אלא שדיו מי שנפגע, וצילצלו וכתבו על כך לעורך הראשי. אם באמת מנעתי במישור עד ברייך, אני מתנצל.



ריות בדרך ליריחו

לני זמן קצר קרה מקרה לא מליך חסוב. דלי גזל במחסום ירו על אנשי נוסיאמונים אשך להחלל בבית-בנסת עתיק ביריחו.

מיושן קטנות העניין בנושא זה מועט, משום שלא מדובר באן על יריות על ערבים, או על שרצת קופות של חברת השמל פלשתינאית. זין ש אילו התעללות ברג זהב. שום דבר נחשב מום יורם על מתנחלים.

זה אופרת, היתה רווקא אייו ביקורת נטרית, אכן רכר בות ביקורת ציבורית. ורו שן קר למה שבותבים שניים שלושה עתנאים. הביקורת היתה, בערך, מדוע יורם מלך מעט על המתנחלים. אותם עיתונאים, שדוקטרים מכל סימן קל של אלימות משטרה מעושים, התייצבו כאן בששון לצד המנהג המכר לירית על אנשי גוש-אמונים.

משך תרברים שהאנשים שירו עליהם לא נשנים ברוך כמו התקשרות הליברלית נקוה זו. וקיבלתי כמה מלפונים, מבטבים והישים שמנסים להסביר לי את נקודת המבט ה'הויים' ואת כאבם על הדרך שבה הציגו את קיימלצבור.

שקעו והתייניעתי. הרגשתי שצריך לכתוב, שחוב לכתוב, אבל למי יש בוח לבתוב מה שדן ומה שחשוב, ויותר גרוע מה - למי יש מחלצת מה שצריך ומה שחשוב.

התאום שמעתי גם משהו שמצא תן בעיני. משה שמראה שכלל הכאב הוא יש גם צדדים נפחים.

התור

אי מבקש מכל התיירים לשים לב אלי. מנעו ענישו לאתר שאין שני לו. יהיה על מה לשר נגדה לפנים, גבירותי ורבותי, התחנה המכירה של תל-אביב.

אמר, אטר נורמן נלהב, לוחץ על ההקל של מלפנו ומרעיש את העולם בשיקשוק הסנוע, ואת ית ורור הוא מקום משגע לצילום.

מנה אתה מרבר, נורמן, אמר המרדכי, אטנו לא כחור, אנהנו בישראל, אתם, תתיידים שמקשים את תעולם, קצת מתבלבלים, וזהו זהו.

בני המשיך המרדכי, זו בהחלט התחנה המכירה של תל-אביב, העיר שחיא המרכז העניני והתרבותי של המדינה. מרינת-ישראל, נורמן, כן, מרינת-ישראל. מה אתה לוחש שם לאשתי שאני מועה כי שמעת שתל-אביב היא עיר מודרנית.

אז מדע אתם לא בונים תחנה מרבית ודשתי.

בטח, נורמן, מדדאי שבינה. אבל התבדר שכן אתה במקום הלא-נכון.

אז בן, אתה מצויק מיספר מרדכי. זה מה

אתה מאלו שמיפרו לי על מה שעבר עליה אמרת, בסוף, אל בתי-הכנסת עצמו, הנענו רק אני ושר שלוש חברות. נמענו לשם במרמץ.

זהו.

בן, כבה זה היה, כשהאטובוס שלנו הגיע למחסום הראשון, עצרו אותנו. בולנו ירדנו,

שחוב בבס, המרדכים הישראליים, יש לכם בריחות שיגעון.

זו לא בריחה נורמן. זו אמת.

מה?

לא חשוד, יותר טוב שתשבה מה אמרתי צלמו צלמו, ונה שלושה אוטובוסים ושתי מניות מצליותם לעבור ביוח בסיכוב ברוחב ממר, עם שלוש-מאות איש שמתרוצצים לחם בין הגלגלים. ואתם לא דואים סכאן, אבל בפנים נהגים גם מקבלים במך תוחנים עורר.

ואאו, ג'י, זה באמת משהו. מאו הצניחה ההמנית שבה החוקנו יריים באוויר לא צילמתי דבר בזה.

ועכשיו תיירים יקרים, המספר של כל המקום המופלא הזה. באו איתי, וניגש לראות את התור לקופת הברמים לירושלים.

מפני שמדובר באתר מיוחד בסילו, ומפני שאני חושש כי אין בנמצא ספר הרכה טוב לתיירים בנושא, אקריש כאן כמה שורות לתיאור המקום המיוחד הזה.

התור לקופת לירושלים הוא מקום שאפשר לבלות מולו כמה שעות של תמיחה וחזק.

השלוליות מלאות בך. זה טוב, אבל לפעמים זה יותר סרי, או עושים טעויות. וצאנים מושלוליות, ואזכיר אי אפשר מתאם לחזותי. זו מוב, עכשיו רי, צנרדע ודאי לשמן יעשה מה

פינת השלולית

שצריך לעשות מחוץ לשלולית, אבל ליבו ישאר קשור לנצח אל הבוץ. יש מחוץ לשלולית מקומות לא רעים, זה נכון, אבל אי-אפשר למצוא כהן את הבטיחה.

מאני פראי

הכלב הוא ידידו הטוב ביותר של האדם. האדם אינו תמיד ידידו הטוב ביותר של האדם. במיוחד בשבועות נוצר כלב, ובי מקרה שלנו, כלב זאב סליון, דועה גרם. כי כלב, ממזר, הוא לא רק כלב הוא גם מפורט וגם יוקרה, פילוסופיה ופסיכר לוגיק, מערכות ותחרויות - ולא מעט כסף. וזה בא מת קבור הכלב.

בראשית היה הדעה הגרמני יקו מוב במולדתו. אחיו באו, בארץ הקודש, היו אמנם דוידים גם הם, אבל איש לא התרגש מכך יתר על המידה. הם קיבלו יחס של כלב קראו להם "חומי", "בנקו" "ראלון", הם נראו פנים מאוד בעיני האנשים שמשכו אותם בדוידה, אבל בתחרויות כלבים בינלאומיות לא היה להם הרבה מה לחפש. תחרויות כאלה הן עניין רציני עד אימה של ייחוס, צבע, אגן ירכיים ושאר איפיינים וביצועים.

קחי ארוך וזכר שששהיה ליה, ברמת גן של שנות החמישים. ורק הוא התברר אבנים על כלבים. כי כל כלב היה נמא, דמותו של או לא אהבה כלבים, ובכלל, כל התנועה הכלבית של ארץ הקודש היתה נמובה להפליא. אחריהם באו "דירטיון", "אמץ" הליכ"ו "לאמי" ששבה הביתה, מרשים שתדמו הרבה לשיפור תרמית הכלב.

חלמו עוד כמה שנים, הניע-עיון המרומפרים, ובין שאר אנשי ההשקעה לשעות הפנאי "ראבדי" המותרות" גילו הישראלים את הכלב הנודע וקיסלנו אותו במקום מבוזר בסולם המפורסם והתחבבים בין גלשנידורח למחול האירובי. נכון, לא בולם, יש אנשי כלבים רציניים שעוסקים בנושא כבר שנים רבות, למדו אותו על כורזי וכסות מרבים אתר במכרדאש על "מדינות כלבניות" - זה לא נשמע מזה.

לדועה הגרמני קראו אז כלב זאב או כלב משטרה. כי בעיקר שוטרים היו מסתובבים איתו, נוכח קווי ביוסטלגיה קווי נבר לא ילד וזכר לא משליך אבנים על כלבים. כיום הוא בעל חברה ליבוא ויצוא ולקליהילוף. בתור הוכי, הוא גם מגדל כלבים. נכון לעכשיו, יש לו שמונה כלבי דועה גרמני. כל זה היה מוב בעיניו - למרות שהוא חדר ומוגיש שהוא אינו עושה זאת משביל הכסף וכל שכן הוא "קילו מיוק" - אילו את "קילו השיפוק" הזה היה יכול לספוג מאחור עמדה במגרש עיסוקי הכלבים ממנה נגזרה עד לפני חודשים אחרים.

כלב עם יחוס ותשרות לא מוצאים ברחוב בתחילת שנות השבעים והקמה ההתאחדות הישראלית לכלבנות עמותה המסונפת ל-F.C.I. שהיא התאחדות הכלבנות הבינלאומית. ההתאחדות הישראלית מחולקת לחברים על פי נדעי הכלבים, בשלושים מספר. זהו בעצם מועדון נוע (להבדיל ממועדון אילוף), וכל חוג הוא מכללה בפני עצמה, לתור דיוק, רמקוטיה בפני עצמה. יש איטשה כללית, יש הצבעות, ויש מומרות כמו ועדת גידול שבהצבעותה משתתבים הכלבים המיוחסים אלה לאלה, ומאשרות התמלסת הנדעית.

במשך השנים התחילו כמה אוהבי כלבים משוגעים לרבר לייבא דוידים גרמנים ממולדתם שמעבר לים לצרכים "פמוריים" - בלומה-הרבעה, גידול, מכירה, וחר עור, שגם הוא אינו מחפזים מהכלבנות אך היה עד לפני חודשים אחרים רבו גידול של חנוג, הוא בין המשוגעים לרבר. היותר ותוקים, היום - אולי גם היותר ממור-מים. רבו גידול, ואת לדעת, היא אולי המונקיה המשובה ביותר בין גושאי העסקיים בעולם הכלבנות, שכן הוא המאשר או מוסל את הנבחים המתאימים להיות כלבי גידול, וקשר את הקצוות בין המעוניינים בשירותים לצרכי הרבעה. הרבעה פירושה גורים (הפלטת, בלשונם, היא "שגור", וגורים פירושה כסף - משחו בין מאתיים לאלף דולר - תלוי בדר הגורל, והגיל בחשבון). במלטה "ממוצעת" יש כארבעה גורים. צאו חשבו, אבל בולם טוענים נלהט שכסף - אי אפשר לעשות מזה.

וזהו זכר ימים אחרים, כזה חבי חנוג היו "במו משפחה". הוא מתגנעז אליהם. ישראל בולב, אריזל ובעליו של ניקולאי, ליד גרמניה השרד באריות על הרצפה, אומי שפעם היה בין במערך, אנשים היו מתקבים, משוויים, משוויים ומהלימים מיוודי כלבים. היום כבר לא, נקודת המענה השפית אותה מציינים ישראל, וזהו ועוד איילי משוגעים ודועים. היא חודש מרס '86, או גערה האסיפה הכללית והאחרונה של חנוג, האסיפה שבה מצאו עצמם כל

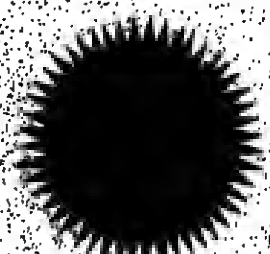


איתן אטונג, ראש החוג הישראלי לכלבי חנוג והצללה (איתור נעדרים, אסון צור, כלבי אירועים, חחרות בין המודלים, למעלה מימין - תעודת יוחסין, יור מרשים עם איגון השושלת שלושה דורות לאחור.

ישראל קנל קלוב
ישראל קנל קלוב
ישראל קנל קלוב

תעודת יוחסין Pedigree

התעודת יוחסין היא תעודת יוחסין של כלב, המפרט את כל האבות ואמהות שלו, עד לדור הרביעי. התעודת יוחסין היא תעודת יוחסין של כלב, המפרט את כל האבות ואמהות שלו, עד לדור הרביעי.



הם לא שמעו על חוק הכוננות כשבאים לברר מי הוא מה בעסקי הכלבנות בארץ הקודש, מתגלה סיפור נוסח "במחנה" קשה להחליט האם מדובר כאן במאבק כוח לגיטימי או בסיפורי קינאה, בכמה אוהבי כלבים שרבים ביניהם או בחילוקי דיעות אידיאולוגיים, האם יש או אין כסף בעסק הזה, ואם כן, כמה ודיק?

מאת אורית הראל
צילומים: ראובן קסטרו

זאב לזאב כלב

פלפל וקינמון, ציפון וברכה

ברחוב עדיין חוגגים צבעי פירות הקיץ העזים, אבל רוחות הדישנות המושבות מהמזרח צובעות את בגדי הסתיו החדשים בגווני תבלינים עדינים, מינורים, שלווים. שחור-אפרפר של פלפל אנגלי, חומים עזי קינמון וכמעט, צהוב-זהוב של כורכום ועפרן ואדום-חום של פפריקה.

מאת יהודית חורן

במאס עליב בגדי הקיץ בצבעי המזרח המזרחיים, תורשה ומג'ה, משמשים ואנטיקס בא לבם להיגייס שהמתין כבר עוד מעט כאן, מעבר לך הוא בלוחשתה הישנו לגע על תבלינים. תבלינים כמו בחנויות של דרום תל-אביב, ברחוב לוינסקי וליד שוק הברמל, על שקים מלאים בברזי מלפלאנגלי שחורים, על צנצנות נודדות בדיוני שחורים, על ברכים צהובות, פרג אפר, ועפרן, קארי ושומשום חומים עיצמו עיניים וחשבו על נוחות הקינמון הציפון - וכבר יש לכם רמזים ראשונים ממה שילך בבגדים בחורשים הקינמון צבעים של תבלינים.

הסיקנמו, צהוב-זהוב של כרובים וועפרן, אפרפר-למל, אדום-חום של פפריקה וגווני תבלינים נוספים הם כמה מהצבעים שמציעה עתה האופנה בהמשך לכיוון הרוח המזרחית שהסתייעה על בגדי-קיץ '86. אלה צבעים שלווים, ברובם, כמה מהם אפילו במעט-דהויים, אבל הם מרגיעים את העיניים שהתייגעו מסקרנאל הצבעים העזים שממיל לנו עתה בדוחות משעת בוקר ועד בעם בוקר.

וכן התבלינים מצאם מן המזרח - המזרחי-תיכון שלנו, הדר, איי הדרו



38 מלפלא

נחני התבלינים יכולים להיות גם חגיגים ("מלניני", צילום: עמי עידן).



חגורת לבת שחורה ושורת בתורים ארוכה בשמלת-מעיל שחורה בגווני הקארי נעדר מבוהור, צילום: סמי ברגל.



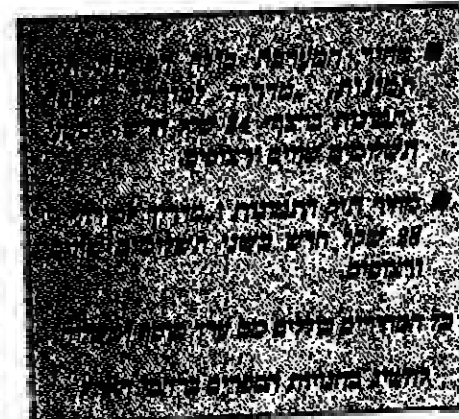
סחף מים ומשבצות נענע מלל לבן, רשלה מיקס"ן, צילום: מתי דוהרוביץ, "ימי".



משהו בגווני קינמון במערכת של שני חלקים ("מיסטר"), צילום: יקני דלמריץ.

מאת ד"ר משה דרפז ועמנואל שחראי

שיהיה יעיל סיפוריים ומשלים המצויים בתמונות מאנשים
למורה להפעיל את רמזיהם ויצור של התלמידים ולעורר את
סקרנותם לגבי כל הדרך "סיפור" מאחורי התמונה
ואגב כל להקשיב את עולמם בנושאים מתחום הסכנה,
ההיגיונית והחלש העברית או לתמונות
המדפסות כבצבים מדפדפן. מרדכי למורה,
והתלמיד מופעל על-ידי הספר. תמונות
כדור. וזוהי הלימוד מתאם לכיתה ב'.



(2) & TION

**בבחוג לרועה גרמני יש
קבוצות לחץ פוליטיות. כיוון
שמטרתנו אינה לעסוק
בפוליטיקה, איננו יכולים
להשפיע במערכת. רובנו
רוצים לצאת מזה ולחזור
למינוח ולפעילות חברתית.**

נלד אמר שמי מליטס הוא, אגורה, ולכן נס
הוא נקרא לנקמה. אני לא מסביר לך, אמר איתן
אסתר, שהם חתן וישראל? כלב, תבנה והצלה אני
על שרומם בהתאחרותו. הנה הדרך על סמכות
עלי - אצלו זה חלק עם אצלי זה חובי. איתן,
שחתםסם במכשעים בהם היו כבלי חזון שלו
מורעבים יאיתור נקדרים, אמן צורו וכבליאיות
שאיינן, לא תוכח את השעה הנה, כמסות את מליטס
שהם אצלי בענין, ולכלבנות חשבוה לי יתן אמר
לראו את תמונת בענין, אה אסתר, אני שרומם
11 שנים מתקסם עם כלבים, ושנה אתה אתה גם חבר
הנהלה בחור של חינוך הדמוני. ש' תתרחק לי
המגליים. ולראו שיהיו דור ארבעה כמו מליטס.

[illegible]

עם זאת, אומר שאיננו מתרגמים סמליות.
בסוף כל אלה עקבאי. חשוב שיהיו זהויות
בהבונות, אחרי וזהויות ופנינו מה וזה מניע
לאומון של מלכודת מוצעת משקש בעקב כזה
מליסין. אמן מה! אחר ופאליסטיק, מתרגונו, כל
היתריות הולידים ענייני. אחרי גורל של משול
חשוב באמת, של הויג' לבחין הגנה ופאליסטיק?
אז מה היה זה? משפועי-כלכלים שפאליסטיק
ביניהם או חילוקי ירעות אילורוניים של מנות
המלכונות באחר-הדורשית להם כמפור של חשבוני או
אין כמק בעקב חותם ואם אין, מה! איכפת ללי שפאליסטיק
היה המצויני של העניינית אחרי זה פרק עמוד
סיום אירוד של מאנכן בחותם לנישני או עמם שפאליסטיק
של קירנאות או שפאליסטיק חקיקי? היה בעצם שפאליסטיק
שפאליסטיק ללי איה ללי ללי
שפאליסטיק מחולל, תחלתה לאיכריותה, ורבה אמני,
כלי עמוד, משקש כמם. בירעות. חתם פרק חתם. כל ללי
כלי עמוד.

כלכנות היא חיה נמישה, לא לומרי חשבים אינדה שני נמים שן

[illegible]

מאת ד"ר רפי מייזן



כבוד: משרת מקריב
תר. 2028 תל אביב 61-201

[illegible]

